سبيل
الكل فى سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu □ 29 Temmuz 1977
Siyasî, edebî, tarihî haftalık gazete □ 12 Şaban 1397
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 83 / BEŞ LİRA / BİR DM.

İmanını müdafaa edenler hâlâ zindanlarda çürütülürken

Basın Bayramı sâdece bir avuç besleme ve tufeyli gazete içindir!..

BÂB-I ÂDÎ VARAKPARELERİNCE EN UZLAŞILMAZ İLÂN EDİLEN MSP'NİN TEŞEBBÜSÜ İLE GERÇEKLEŞEN YENİ HÜKÛMET

hayırlı olsun!..

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Basın Bayramıymış!..

Muhterem okuyucularımız,

Sebil'in bu nüshası, «Basın Bayramı» nın birtakım çevreler tarafından kutlandığı gün hazırlanmaktaydı. Malûm bu «Basın Bayramı» ilân olunan 24 Temmuz, Muhteşem İmparatorluğumuzu iç ve dış tasalludlardan muhafaza ve dirâyetle idâre etmiş olan Cennetmekân Sultan Abdülhâmid Han-ı Sâni devrini temsîl ile, o devri, «istibdat, zulüm», idâresi olarak takdim etme maksadını taşımaktadır. Basın Bayramı işte, gûya bu istibdat ve zulüm devrinden kurtulmanın nişânesi olarak kutlanmaktadır.

İddialara bakılırsa, basın, sansür belâsından sıyrılışının bayramını idrâk etmekte..

Acaba öyle midir?.

Yakın tarihimizin üzerine çekilen «karanlık perde» yer yer yırtıldıkça bu suâle hakikî cevaplar bulunmakta ve işin aslının hiç de anlatıldığı gibi olmadığı anlaşılmaktadır.

Anlaşılacaktır da...

Koskoca bir Cihan Devleti'ni yabancılarla işbirliği ederek yıkan, târumar eden kaatil zihniyetten hesab gün gelince sorulacaktır da..

Lâkin, 50 seneden beri bayrama boğulan ülkemizin bu bir - iki cemiyet ve bir avuç kimse tarafından kutlanan şu «Basın Bayramı» na günümüzün şartlarını hatırlatarak bakmakta fayda vardır.

Türkiye'de hangi basın bayram yapıyor?.

Arkadaşımız Yalçıner bu sayımızda mes'eleyi oldukça açık bir şekilde ortaya koymuştur. Tek cümle ile bu suâlin cevabını vermek icâbederse bayram yapmakta olan «besleme ve tûfeyli» basındır. Yoksa, iyi - kötü bir fikrin sahibi olarak neşriyat yapmakta olan basının bu düzende aradığı bayram olmadığı gibi, yüzlerce mensûbu hapisaneleri doldururken bayram yapacak hâli de esasen yoktur. Biz kendi hesabımıza konuşalım: Arkadaşımız Selâhaddin Eş, dizenin patlak tekerli lâstiğine inançları istikâmetinde çomak soktuğu için zindana tıkılmışken, Sebil'in bir bayramdan söz etmesi kaabil midir?. Sadece bu sebep kâfi olmakla birlikte, herbir mensûbumuzun tepesinde mevcud düzenin meş'ûm zihniyetini aksettiren cezaî tehditler sallanır, geceyarıları evlerimiz basılıp göğsümüze çoluk çocuğumuzun gözleri önünde namlular dayanırken, Adliye'de masasının üzeri hakkımızda açılmış veya açılmak üzere ele alınmış dosyalarla dolu savcılar bulunurken, hangi Basın Bayramı'ndan bahsedelim?.

Fikir basını sadece adlî - cezaî ve gangstervârî tehditlerin baskısı altında değildir; bu düzen, ona yaşama hakkını çok görmekte ve maddî plânda da ezebilmek için mümkün olanı yapmaktadır.

Bu arada mes'elenin ileride vahim neticeler tevlid edebileceğini görmüş solcu - masonlardan, ancak asıl vazifesi bu gayrimeşrû düzenin ömrünü biraz daha uzatabilmek olan biri ortaya çıkmış, «Fikir basınına devlet yardımı» nın icâbettiğini ileri sürmektedir.

İlk bakışta, sevimli görünen bu teklifin gerçekte, fikir basınını mevcud düzene menfaatiyle bağlama ve bu arada bir kısım solcu neşriyâtı da bizzat devlet eliyle besleme maksadına mâtuf olduğu bilinmelidir.

Bu düzen alışmıştır, vicdanları para ile satın almaya..

Bu düzen alışmıştır, solu resmen beslemeye..

Adam işte bu alışkanlığın, yeni bir nümûnesini vermektedir.

Ancak unutulmamalıdır ki, hasımları tarafından sırf el altında tutabilmek için beslenen fikir basını dünyanın her tarafında görülmektedir ve Türkiye'de de olacaktır amma, bâtıl değil, «Hakk Fikr» in müdâfii bir basını satın almaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Tehditlerinin sindirmeye yetmemiş olması gibi..

Hürmetlerimizle.

Sebil

BİR CİLD DAHA ÇIKTI

GAZETEMİZ SEBİL'İN ÜÇÜNCÜ ALTI AYLIK NÜSHALARINI BİRARAYA GETİREN (2/1) NUMARALI YENİ CİLDİ HAZIRLANMIŞ BULUNMAKTADIR. 150 LİRA MUKABİLİNDE OKUYUCULARIMIZ SEBİL YAYINEVİ'NDEN TEMİN EDEBİLİRLER.

AYRICA CİLD KAPAKLARI DA OKUYUCULARIMIZIN İSTİFADESİNE SUNULMUŞTUR. BEHERİ 50 LİRADIR.

POSTA İLE İSTEME ADRESİ:
SEBİL YAYINEVİ P.K. 808
İSTANBUL

Hani geçen sayımızda gazetemizin içinde hazır POSTA ÇEKİ bulmuştunuz; ne yaptınız onları?.
«Bana niye gönderdiniz, yeni abone olmuştum.» diyenleriniz vardır elbette..
Veya «Daha abone müddetim bitmedi ki, niçin posta çeki gönderiyorsunuz?.» diyenleriniz de... Haklısınız... Ancak, hazır posta çeki kağıtları bilâistisna 10 bin abonemize gönderildi... Müddeti bitmiş olsun, bitmemiş olsun ayırd edilmeden... Abone müddetiniz bitmediyse eğer, o posta çeklerini yırtıp atabilirsiniz... Veya isterseniz, hazır elinize geçmişken, bir başka kardeşimizi abone etmeye çalışabilirsiniz.
Bu gayretinizden sevinç duyarız... Ve fakat..
Abone müddetiniz bitmiş ise, lütfen vakit geçirmeden abonenizi yenileyiniz. Sebil yaşasın, Sebil hizmetine ayağı sürçmeden devam etsin istiyorsanız, ihmâl etmeyiniz.
Peki ya, benim abone müddetim ne zaman bitiyor, kat'iyetle bilmiyorum.. diyenleriniz olursa, bir - iki satır mektubla bize yazıp öğrenebilirsiniz. Ondan sonra lüzûm hasıl olursa posta çekini kullanırsınız. Tekrar edelim, ne demiştik: Abone müddetiniz bittiyse eğer.. İşte posta çekleri hazır...

başyazı

Lozan gerçeğini teşhis edebilmek

Kadir Mısıroğlu

YAKIN târihimizin, üzerinde en çok söz söylenmiş ve yazı yazılmış mes'ele ve eserlerinden biri de — hiç şüphesiz — Lozan Muâhedenâmesidir. Ancak, bu keyfiyet, onun gerçeklerinin daha vâzıh bir hâle getirilmesine yaramamış, bil'akis onların her birini âdeta halli imkânsız bir bulmaca muhtevâsına bürümüştür.

Gerçekten **«Şeflik Devri»** neşriyâtına şöyle bir göz atanlar, pespâye bir meddahlık edebiyâtının belli başlı sermâyelerinden birinin de Lozan Muâhedenâmesi olduğunu tesbitte güçlük çekmezler. Ancak, bu uslûbu, o devir için —bütün çirkinliğine rağmen— yine de tabii saymak lâzımdır. Zira; Şeflik Devri, idârecileri, girişecekleri içtimâî değişikliklerin müslüman Türk Milletinin ruhûna yabancı düşeceğini ve birtakım aksülâmeller dâvet eyliyeceğini bildikleri için, bunların münakaşasını imkânsız kılmak üzere, birtakım «mit»ler ihdâs etmek mecbûriyetindeydiler. Bu sûretle teshir edilecek kitlelerin inançlarına topyekûn mugâyir bir icraat karşısındaki melhûz aksülâmeller, tereddütle ma'lul kılınmak ve bunların şûmullenmesi önlenmek gâyesi güdülmekteydi. Lozan Muâhedenâmesi, âlemi teshir ederek hareketsiz kılmak üzere, bir mit ihdâsı husûsunda, beşyüz yıl bir vâli ile idare etmiş bulunduğumuz Yunanistan'a karşı icrâ edilmiş olduğu halde iki buçuk yıl sürmüş bulunan Millî Mücâdelenin askerî hâdiselerinden daha uygun ve elverişli idi. Zira, çoğu perde arkası karanlığında gerçekleştirilmiş bir diplomasi vesikasıydı. Üstelik millî mücâdelenin askerî vak'aları gibi milletin gözü önünde ve vatanın harim-i ismetinde cereyân etmeyip yâdellerde ve dessâs diplomatik mahfellerde tezgâhlanmış bulunuyordu.

Bununla berâber, Lozan Muâhedenâmesinin ortaya çıkardığı siyâsî tablonun amme vicdânınca tasvibine imkân olmayan ve mitleştirilmesini güçleştiren bir takım bâriz sakatlıklar ihtiva etmesi, bunların milletçe, farkedilmemesini sağlamak üzere hudutsuz bir gayreti gerektirmişti. İşte Lozan Muâhedenâmesi etrâfındaki dalkavuk edebiyâtı, bu gayretin eseridir. O kadar ki; bu husûsta kalemşörlerin desteği kâfi gelmediğinden, onu bir de **«Takrîr-i Sükûn»** kanûnunun cezâî müeyyideler sûru içinde korumak mecbûriyeti doğmuştur.

İşte Şeflik Devri icapları içinde, Lozan'ın mitleştirilmesi ve ihtiva eylediği acı gerçeklerin miletin dikkatlerinden kaçırılabilmesi için hudutsuz bir gayret sarfedilebilmesini bu icâblar muvacehesinde tabii saymak lâzımdır. Ancak, bu gayretin, hâlâ devam ettirilmeye çalışılması, abes üstü abestir. Zira, Lozan bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar önünde, artık kabil-i müdafaa olmaktan çoktan çıkmıştır. Fakat, bu husûsu şerh ve izah etmeden önce, Lozan Muâhedenâmesi hakkında —hâlâ resmî ağızlardan bile mâkes bulan— bazı maddî yanlışları ortaya koymak gerekir. Şöyle ki:

1 — Türkiye'mizin istikbâlini garantileyen, iddia olunduğu gibi Lozan Muâhedenâmesi değildir. Zira, Lozan'a gidildiğinde Türkiye, istiklâlini resmen kaybetmiş ve bu husus beynelmilel hukûkî bir vesikaya iktirân eylemiş değildi. Vatanımızın sâdece bir kısmı fiilî işgallere mâruz kalmış, hukûkî hiç bir müstenidâtı bulunmayan bu işgaller, kabûl edilmeyerek buna milletçe karşı çıkılmıştı. Millî Mücadele, bu karşı koyuşun ifâdesidir. Bu bakımdan, ona **«İstiklâl Harbi»** denilmesini de doğru bulmuyoruz.

Bununla berâber, Lozan zabıtları, Türk başmurahhası İnönü'nün daha ilk günden itibâren istiklâlimizin, imzalanacak vesikaya bağlı bulunduğu vehmi ile hareket ettiğini göstermektedir. Bu durum, ancak Türk-Yunan muhârebesini kaybederek vatanımız üzerindeki işgalleri tanımak mevkiinde bulunsaydık, normal addedilebilirdi.

2 — Lozan Muâhedenâmesi, **«Millî Misak»** hudutlarını gerçekleştirebilmiş değildir. Bu itibarla öteden beri duyageldiğimiz «Lozan Muâhedenâmesinin imzalanmasıyla Millî Misak hudutları dâhilinde müstakil bir Türkiye vücud buldu» tarzındaki iddia asla doğru değildir. Mevcud vesikalar ve fiilî gerçekler önünde kabil-i müdafaa olmayan bu yalanın, 24 Temmuz 1977 Pazar günü akşamı devlet televizyonundan resmen tekrarına şahid olmak bize elem vermiştir. Zira, Lozan Muâhedenâmesi, Millî Misak hudutlarını gerçekleştirmiş ise, bu gün bütün resmî ağızlarla Kıbrıs, Ege Denizi Adaları ve Batı Trakya üzerinde bir takım haklarımız bulunduğunu iddia etmemiz ciddî bir tezat teşkil etmiyor mu? Ya bu haklardan ve yahud da Lozan'ı müdafaadan vazgeçmemiz mantıkî bir zarûret değil midir? Bu kadarını olsun düşünemeyenler târih kitaplarını açarak şu Millî Misak metnini bir kere daha okurlarsa, onun Batı Trakya, Ege Denizi Adaları, Kıbrıs, Hatay, Halep, Musul ve hattâ Batum'u bile ihtiva eylediğini görerek vicdanlarının bu kayıp vatan toprakları için elemle sızladığını hissedeceklerdir. Bütün bu kayıplar ve bugünkü Türk Yunan münasebetlerinin acı gerçekleri muvâcehesinde Lozan Muâhedenâmesinin kuşa çevrilmiş ve stratejik müdafaa imkânları hayliden hayliye güçleştirilmiş bir Türkiye çizdiği hususu artık Türk umûmî efkârından daha fazla saklanamaz bir hâle gelmiştir.

3 — Lozan Muâhedenâmesinin değerlendirilmesinde eskiden olduğu gibi **«Sevr Sulh Projesi»**nin ölçü alınması anlayışı artık terk edilmelidir. Zira, bütün kaynaklarımızda açıkça görüldüğü üzere, Sevr, tekemmül etmiş bir muâhede değil, teklif safhasında kalmış, hattâ Yunanistan dışında hiçbir devlet tarafından tasdik olunmamış bir projeden ibârettir. Üstelik, ona muhâtap olduğumuzda masaya **«mağlûp»** sıfatıyla oturmuş bulu Vatanımızın bilâhare mâruz kaldığı işgâl ve istilâlar da bu muâhede projesine müsteniden gerçekleştirilmiş değildi. Müttefiklerin haksız işgâl ve istilâlarının mesnedi, Mondros Mütârekenâmesi'nin yedinci maddesiydi. Bu itibarla şimdiye kadar olduğu gibi Lozan'ı Sevr ile mukâyese ederek makûl ve makbûl göstermek gayretleri terkedilmeli ve onun **«Millî Misâk»** önünde muhâkeme edilmesi mevsimi başlatılmalıdır.

Lozan hakkındaki bu maddî yanlışlar düzeltildikten sonra onun pek de kabil-i müdafaa olmadığı kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Gerçi, Lozan'la Türkiye'ye garplılaşma istikâmetinde kaydettirilen büyük sıçramanın hatırı için vatanın mâruz kaldığı bu büyük kayıpları hoş görecek bir zümrenin mevcûdiyetinden gâfil değiliz. Bu gibilerin, elli yıldan beri—bilhassa Türk hâriciyesinde—nasıl bir rakip kabûl etmez sulta sâhibi olduklarını da pekâlâ bilmekteyiz. Ancak Türk - Yunan münâsebetleri dolayısıyla Lozan Muâhedenâmesi hakkında Türk umûmî efkârında uyanan şüphe ve tereddütleri izâleye artık hiç kimsenin gücü yetmemektedir. Bu sebepledir ki bu yıl, eski Lozancılar —hâttâ ölüler bile konuşturularak— dehşetli bir gayrete kapılmış gözükmektedirler.

İşte, Lozan Muâhedenâmesi'nin imzalanışının yıldönümü olarak 24 Temmuzlarda her yıl kopartıla gelen şamatanın birkaç yıldan beri arkası

(Devam 15. Sayfada)

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müdde-i târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

Ali Şükrü Bey bağırdı:

«Müddei târih ve vatandır!...»

Kadir Mısıroğlu

26

ŞÜKRÜ (Çelikalay) Hoca'nın bu sert ve heyecanlı konuşmasına *İsmet Paşa*, Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi (Genelkurmay Başkanı) sıfatıyla cevap vererek dedi ki:

«— *Harekât-ı askeriye ile alâkası olmayan vekâyiden (vak'alardan) bahsetmekte fayda yoktur. Eğer Hey'et-i Celileniz (yüce hey'etiniz) ifa olunan vezâifin (vazifelerin) iyi ifa olunmamasından behemehal bizim muâtab (kusurlu) olduğumuzu anlatmak istiyorsanız her türlü murâkabeye hakkınız vardır.*»

İnönü'nün sûzlerinin bu noktasında, bilhassa kendisinin muhatab alındığını kabûl eden *Şükrü Hoca* oturduğu yerden:

«— *İstediğimiz budur. başka birşey değildir.*» *mukâbelesinde bulundu.*

İsmep Paşa ise,

«— *Bu murâkabenin (kontrolün) esbâbını (sebeplerini) şahıslara teşmil ettirmeksizin kâfi rica ederim*» *dedi.*

Daha sonra *M. Kemal Paşa* söz alarak Bursa havâlisindeki harekâtın askerî bir plân dâhilinde icrâ edilmiş bulunduğunu, münferid vak'alar hakkında izahat vermenin doğru olmayacağını, asıl neticelere bakmak icap ettiğini, bunların da sevkulceyş (strateji) icabı zaman zaman ileri gitme veya geri çekilme gibi hareketleri gerektirebileceğini, bu bakımdan lüzumundan fazla hissiyâta kapılmanın doğru olmayacağını iddia ve ifade etti. Halbuki *M. Kemal Paşa*, Meclis nâmına cepheyi teftişe giden hey'etin başında bulunmuştu. Söz alan hatiplerin konuşmalarından anlaşıldığına nazaran, cephe dönüşü başta Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi *İsmet Paşa* olmak üzere mahallî vazifelilerin hareketlerinde kasıt olmasa da kusur bulunduğunu ifade etmiş olduğu anlaşılmaktadır. Şimdi, daha önce kuliste söylediklerini tekzip edercesine bunların müdafaasını deruhte etmesinin bir sebebi olmalıydı. Kanaatımızca, *İsmet Paşa* ve arkadaşlarına bu mevzûda muhalefet eden ve onların divân-ı harbe verilmesini isteyenlerin — bir iki istisnâ dışında— tamâmen muhafazakâr İkinci Grup'tan olmaları onu endişeye sevketmiş ve birkaç gün önce tenkit etmekte olduğu kimselerin müdâfiliğine doğru kaymasını intâc eylemiştir.

Müzâkerelerde bu değişikliğin uyandırdığı umûmî hayret zabıtlarda son derecede bâriz olarak müşahâde olunmaktadır. gerçekten, *M. Kemâl Paşa* konuşmasında :

«— *Maahâza yine iddianıza iştirak ederek ben de müzâkerelerin devâm etmesini istiyorum. Fakat efendiler... Bekir Sâmi Bey'i niçin ittiham etmeli? Bu ithamda ısrar edilen zâtın ileri sürdüğü mûcip sebepler nelerdir? Müddei (iddiacı) olan lütfen rica ederim benden sual sorsun!...*» deyince Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez *Ali Şükrü Bey*, ayağa kalkarak belki de T.B.M.M.'de şimdiye kadar bir daha emsali görülmemiş bir fikir asaleti ile bağırdı:

«— *Müddei târih ve vatandır!.*»

T.B.M.M. tarafından cepheye, hâdiseleri yerinde tahk maksâdıyla gönderilen meb'uslar hey'etine mensub olanlardan biri de *Hamdullah Subhi (Tanrıöver) Bey*'di. O da muhâlifler arasında yer almış ve Bursa'nın sukutundan mes'ul olanların divân-ı harb'e sevklerini istemişti. Bu konuşmasında sonradan hudutsuz bir sûrette tâbi olacağı *M. Kemâl Paşa* ile de çatışmış ve konuşmasının bir kısmını onunla karşılıklı atışmalar sûretinde yürütmüştür.

HAMDULLAH SUBHİ BEY «— Bursa'dan alınan bütün malûmat, Bursa'dan gelen malûmat bizi temin etmişti: Kumandan, düşman Bursa civârına gelmeden şehirden çıkmış, şehri terketmiştir...

M. KEMAL PAŞA — Çok aldanıyorsunuz...

HAMDULLAH SUBHİ BEY — Hayır.

M. KEMAL PAŞA — Efendiler, Bekir Sâmi Bey Bursa'yı terketmemiştir ve ben kendi imzam altında Bursa işgâl edilmeden evvel emir verdim. Harekât-ı askeriyenin istilzâm ettiği (gerektirdiği) tedbirin doğrusu Bursa'yı terk etmekti

NÂFİZ BEY (Canik «— Şu halde siz de mes'ulsünüz!...»

Müzakereler, gitgide şiddetleniyordu. Bâzı meb'uslar 57. Fırka (tümen) kumandanı *Şefik Bey*'in Denizli'den ayrılması ile Bursa hâdiseleri arasındaki muvazîliğe dikkati çekiyor ve kumandanları mes'ul tutmak husûsundaki temâyül, yukarıda Cânik (Samsun) Meb'usu Nâfiz Bey'in lîsanında ifâdesini bulduğu üzere, *M. Kemâl Paşa*'yı bile içine alacak bir sûrette şumûllendiriyordu. Bu durumda, *M. Kemâl Paşa*'nın kendisi de dâhil olmak üzere bütün kumandanları ve ric'at ve mağlûbiyet sûretinde tezâhür etmiş de olsa askerî harekâtı müdafaa etmek mecbûriyeti âşikârdı. Bu sebeple tekrar söz alarak birçok emirleri kendisinin verdiğini söyleyerek *Şefik Bey* ve diğerlerinin hareket tarzlarının askerlik icabı olunduğunu, bundan dolayı kimsenin muâheze edilmemesi gerektiğini söyledi. Bir ara, tekrar Bekir Sâmi Bey'in durumuna temasla:

«— *Efendiler, Hamdullah Subhi Bey'in ne için düşman gelmeden kaçtı sualine cevap olarak diyorum ki; şehri daha evvel terketmesi için şahsan ben emir vermiştim.*» demesi üzerine *Hamdullah Sumhi Bey* oturduğu yerden bağırdı:

«— *Bunu daha evvel, vaktiyle söylemeliydiniz.*»

Bursa'nın sukutu dolayısıyle icra edilen bu gizli celse Birinci Büyük Millet Meclisi'nin en heyecanlı celselerden biridir. Şu tasvir ettiğimiz şiddette üç gün daha devâm ettikten sonra nihâyet *M. Kemâl Paşa*'nın verdiği izahat, -kerhen ve mecbûren- kâfi addedilerek mes'ele kapanmış gibi göründü. Fakat hakikatde bu münakaşalar Birinci ve İkinci Grupların bir daha uzlaşmalarına imkân olmayacak bir sûrette ayrılmalarına sebep olmuştur. Bu ayrılık, Lozan Konferansı müzâkereleri inkıtaa uğrayıp ta Meclis'de buna dâir yine gizli celsede münakaşalar başladığında had safhaya varacak yine muhaliflerin elebaşısı olarak gözüken *Ali Şükrü* Merhum'un cânîyâne bir sûrette katledilmesine kadar sürüp gidecektir.

Kısaca ifade edilmek lâzım gelirse, bütün faaliyet ve mücâdeleleri meyânında bu iki gizli celse müzâkerelerindeki münakaşalar onun bâzı çevrelerce ortadan kaldırılmasını düşündürecek ve istetecek bir menfî siyâsî gelişmeye sebep olmuştur.

1. devrede meclis kâtipleri arasında vazife görmüş bulunan Mâhir İz Bey, «Yılların İzi» adıyla neşredilen hâtıralarında bu gizli celselere temasla şöyle demektedir:

«...*Gizli celselerin zabıtlarını, Meclisin ilk günlerinde dîvan kâtipleri tutuyordu. Sonradan bu işe dayanamadılar, çünkü yoruluyorlardı. Kendilerini değiştirecek başka grupları da yoktu, kadro müsaid değildi. Mutlaka genç meb'uslardan yardımcı almak lâzım geliyordu. Bu her zaman mümkün değildi, teşkilât lâzımdı. Zabıt kaleminin bu işi de yapmasını uygun buldular. Başkâtip Recep Bey, Kavânın Kalemi Müdîri Hâmid Bey vâsıtasıyla bunu bize bildirdi. Fakat, ketûm kalmamız lâzım geldiğini de ehemmiyetle te'kid etti. Zabıt kalemi üç grupluk kadrosuyla onbeş kâtip ve her grubun bir idâre şefi olmak üzere onsekiz kişi-*

den müteşekkildi. Bu işi de üzerine aldı. Gizli celselere girmeye başladık.

Hilâfetin lağvı lüzûmuna dâir olan teklifin müzâkeresine gizli celsede başlanmıştı. (66) Çok hararetli müzâkereler oldu, gece yarısına kadar devam etti. Teklif eden tarafın sözcüsü, —sonradan «*Yavuz-Havuz Dâvâsı*»ndan mahkûm olan Bahriye Vekili —İstiklâl Mahkemesi Reisi *İhsan Bey*'di. Buna muhâlif olan karşı tarafın da kendiliğinden meydana çıkan sözcüsü Trabzon Meb'usu *Ali Şükrü Bey*'di. Muhâlifler, söz sıraları gelince kürsüye çıkıp fikirlerini söylediler, mes'elenin müdafaasını yaptılar. Ancak *Ali Şükrü Bey*, teklif sahipleri tarafından kim söz söyledi ise, hemen kürsüye çıkıp cevaplandırdı. İş o hâle geldi ki, *Ali Şükrü Bey* kürsüye belki onbeş kere çıktı.

Artık vakit çok geç olmuş, herkes de yorulmuştu. Fakat *Ali Şükrü Bey* ayakta hatibi dinliyordu. O sırada yine kürsüye yaklaşarak konuşan hatibe cevap vermek üzere söz istedi ve kürsüye yaklaşmaya başladı. O anda, Mersin meb'usu *Selâhaddin Bey*'in her zaman oturduğu kürsüye yakın ilk sırada ortada *Râuf Bey* oturuyordu. Hamidiye kahramanı *Râuf Bey* herkesin istisnâsız hürmet ve muhabbetini kazanmıştı. Onun kesin ve keskin sözleri hiç bir zaman redde uğramamıştı. Önüne doğru gelen *Ali Şükrü Bey*'i belinden tutarak,

«— Şükrü! Yeter, Yeter! Şükrü, artık söz alma!» deyince, *Ali Şükrü Bey* birdenbire *Râuf Bey*'e dönerek:

«— Raûf! Ben bu işin fedâisiyim, anladın mı?» dedi ve kürsüye çıktı. (67)

O sırada ben, zabıt müdiri *Zeki Bey*'e: «— *Ali* Şükrü *Bey* bu gece idam fetvasını eliyle imza etti» dedim. Nitekim o sözüm de çıktı.» (68)

---

66 — Bu gizli celsenin Hilâfet'in lâğvına müteallik olmasına imkân yoktur. Mâhir İz Bey'i hâfızası yanıltmış olacaktır. Zira hâdiselerin kronolojik seyri dikkate alınırsa bu tarihlerde böyle bir şeyin vukuuna ihtimâl verilemez. Hilâfet'in lâğvı, ikinci Meclis'tedir. Birinci devre'de lâğvedilen saltanattır. Onda da Ali Şükrü Bey'in böyle muhalefet ettiğine dâir elde bir delil yoktur. Bu her halde başka bir gizli celsedir.

67 — Ali Şükrü Bey'in iddiası şuydu: Bütün dünyadaki İslâm Âlemi tekmil rûhuyla, vicdâniyle Makam-ı Hilâfet'e bağlıydı. Bu kuvveti ihmâl etmek âdeta bir hiyânet-i vataniyye idi. Hafî celsede Ali Şükrü Bey in Raûf Bey'e dönerek: «Ben bu işin fedâisiyim, anladın mı?» demesi, bu büyük kuvvetin âlem - şümûl tesirine inandığı içindi. İngilizler'in de yıpratmak istedikleri bu kuvvet idi. Bu parçalanınca, kavmiyet üzerine kurulan milliyet mefhûmu, dinleri müşterek milletler üzerinde yavaş yavaş tesirini gösterecek ve istenen parçalanma hâsıl olacaktı. (Mâhir İz Bey'in notu)

68 — Mâhir İz — Yılların izi — İstanbul 1975 sh. 90 - 91

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Şerîatımıza karşı işletilen fitne plânları

İSLÂMİYET (Şerîat), Vâcib Teâlâ'nın te'sîs buyurduğu bir nizâm olması hasebiyledir ki, müslüman nazarında en kıymetli, en aziz ve en muhterem kânun ve nizamdır. İslâmiyet'den daha fâik, daha mükemmel ve daha kıymetli bir nizâm düşünmek, müslüman için mutasavver dahî olamaz. Müslüman, Vâcib'ül-Vücûd Hazretleri için şirk koşmaktan, O'na ortak ve nazîr tanımakdan son derece ictinâb edip korkansa; aynen öyle de, doğrudan doğruya Allah Teâlâ'nın nizâmı olan İslâmiyet'e karşı, eş, ortak ve nazîr tutamaz..

Allah'dan başka rab, ilâh, tanrı v.s. tanımamak demek, aynı zamanda Allah'ın nizamından, O'nun kavânînînden başka bir nizam ve kavânîne de îmân etmemek demekdir... Bütün bu hükümler, **kalb** dediğimiz ferdî iç âlem tarafından **akıl ve gönül** işbirliği hâlinde tasdîk görmek zorunda... Aksi halde ferd, ne kadar **«Allah'a inanıyorum ve ben de müslümanım!»** derse desin, onun bu beyânı bir ma'nâ ifâde etmez.

Müslüman için bugün en mühim mes'ele, **Allah'a îmân ve nizam şuuruna** sâhib olma mes'elesidir. Bir marksist için, sebeblerde, hâdisatda, mes'elelerde ve beşerî münasebetlere el atışda ilk kademe, veya zincirin ilk halkası dâimâ iktisâdsa, bu, müslüman için mutlaka nâmütenâhî çapta bir yanlışdır; ve inanan için hareket noktası, mutlak ma'nâda Allah Azze ve Celle'nin kemâl sıfatları ile tecellî eden varlığı ve birliği ile, O'nun nizâmı bulunmaktadır. Târîhe bakılacak olursa, bu hakîkatlerin cem'iyyetde şuurla ma'kes bulduğu devîrlerde bunun, **«i'lâ-yı kelimetullah»** ve **«nizâm-ı âlem»** gibi iki tabir ile ifâde edildiği görülür.

İşte Âdem Aleyhisselâmdan beri devâm eden **înanlar** ve bir de **kâfirlerden** ibâret olan iki milletden birinci, yani müslümanlar, bu **«i'lâ-yı kelimetullah»** ve **«nizâm-ı âlem»** hedeflerine yürümek, bunlara bağlanmakla varlık sebeblerini ve vücûd hikmetlerini ortaya koyarlarken; küfür milleti ise, bu iki temel hedefin imhâsı ve müslümanların bu nihâî gayelerden uzaklaştırılması için vücûd hikmetine sâhib olagelmişlerdir...

Bugünün müslümanları son derece dikkatli olmak zorundadırlar ki, küfür milletinin bu iki hedefi ne derece ustalıkla imhâ ederek müslümanların elinden almaya ve tamâmen yok etmeye çalışdıklarını görebilsin!. Küfür milleti, müslüman milleti **«i'lâ-yı kelimetullah»** ve **«nizâm-ı âlem»** gibi hedeflerinden saptırmayı ise şunun için şiddetle arzu eder:

İslâm milleti hedeflerinden saptırılırsa, nizâmî ordu olmakdan çıkar, çözülür, dağılır, ve Yıldız sarayını yağmalayan Selânik çıkışlı çapulcu gürûhu gibi bir hâl ve manzara resmeder. Böyle çapulcu sürüsü kalabalıklara biraz para, biraz mevki ve biraz da dünyâlık tatdırılıverdi mi, onlara istenilen istikâmeti gösterip sevk ve idâre etmek pek kolaylaşacakdır. Bunun neticesinde de küfür milleti önünde, İslâm milleti adıyla bir mânia, bir engel ve aşılmaz bir kâl'a kalmıyacak; meydan, küfür milletine terkedilmiş olacakdır. Küfür ve sosyalist parsellerine ayırıp, her iki parselle birbirine karşı dengeyi kuracak ve birinden kurtulmak isteyeni ötekine, ötekinden kaçmak istiyeni de berikine takılmaya mecbûr ve muhtâç edecekdir... Bunun sonunda da, mutlak ma'nâda kulun kula kulluğu sistemleşmiş olup, topyekûn insanlar, koninin tabanından tepeye doğru yükselen bir soygun ve sömürü elinde köleleştirilmiş, ve sürüleştirilmiş olacaklardır...

Dünyâda yüzmilyonlarca insanın idrâk edemediği ve füze asrının inceliğiyle oynanan korkunç oyun, işte budur...

İslâm (şerîât) ise, bu oyunu bozan en müessir ve mutlak silah.. İşte Avrupası, Amerikası ve Asyasıyla top yekûn küfür merkezlerinde İslâmiyet ve müslümanlar aleyhinde asırlardır ve el'ân devâm etdirilen sözlü ve yazılı aleyhdârlığın temel sebebi budur.

☆ Küfür milleti, İslâm milletini hedeflerinden saptırıp sürü hâline getirmek için bir takım **uyuşturma tabletleri** icâd edip, bunları radyolar, televizyonlar, gazeteler, göstermelik bayram nutukları, kiralık din adamları, resmî beyanlar, birtakım temel müesseseler ve maarif yoluyla İslâm milletine yutturmak çırpınışı içine girmişdir. Bu uyuşturma tabletleri arasında öyleleri vardır ki, fertlerin bünyeleri için bir afyon te'sîri icrâ etmekte, ve hatta fertler bunlar için periyodik bir tiryâkilik bile kazanmış olup, bu uyuşturma tabletlerini kullanmadan marazî nöbetleri sükûnet bulamamaktadır. Meselâ, **dîn bir vicdan işidir** tableti böyledir. **Dîn ve dünyâ işi ayrıdır** d - meler, **lâiklik dinsizlik demek değildir** diye feryatlar, **demokrasiye îmanımız tamdır** yollu ikidebir gürlemeler, v.s.

Bütün bu ve buna benzer uyuşturma tabletleri ile İslâm milleti mütemâdiyen bombardıman edilip hedeflerinden saptırılmak istenmektedir.

Küfür milletinin, câhil halk tabakalarıyla, dinî ma'lûmâtı sağlam olmıyan diplomalılara, tatbik etdiği bu uyuşturma tabletleri yanında, bir de dinî ilimlerle iştigâl edenlere veya dinî ma'lûmât sâhibi fert veya cemaatlere şırınga etmek istediği uyuşturucu zehirler vardır ki, o da, yeni yeni mezhebler îcâdı, bu nevzuhur mezhezlerle hak yolun yani sünnet ehli yolunun içden tahrîbi, mezhebsizlik, hak mezheblerin telfîki (birleştirilip bire ircâı) veya dördünün de bu perde altında imtihassı v.s. cereyanlardır. Bugün Türkiye'de Cemâleddîn-i Efgânî, Muhammed Abduh, Reşit Rıza gibi masonluğu müseccel İngiliz maşalarına **«müctehidlik»** pâyesi vererek onları büyük İslâm âlimleri olarak takdîm edecek kadar gaflet veya hıyânet içinde bulunan telfikçi ve mezâhib-i erbaa horlayıcısı megalomanlar, bazı dinî müesseselere bile tırmanabilmişlerdir. Dört hak mezheble teessüs etdirilen ehl-i sünnet disiplinini parçalayıp, müslümanları şu irtidâd seli içinde büsbütün dağıtmak istiyenlerin gaflet veya hıyânetlerinden sürdürdükleri bir tekerleme de, «âyet ve hadis kâfi, dört imam bid'atçıdır.» deyip, fitne kapılarını açmak ve her kafadan bir ses çıkartmak plânlarıdır.

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin EŞ

163'ün pençesinde cezaevinde 5'inci hafta

«TRUMAN, BREJNEV ve CARTER DOKTRİNİ» karşısında yeni hükûmet

S. Muradbeyli

Ne Çankaya sırtlarında bir intibah, ne Süleyman Bey'de bir yabancılaşmanın çengelinden kurtuluş arzusu, ne Türkeş'te bir feraset, ne Ecevit'teki gaflet ve acûlluk, ne Erbakan'ın manevra kâbiliyeti ve siyâsi kudreti...

Hayır, hiç birisi değil!..

Bugün Türkiye yeni bir hükûmete kavuştuysa, bunda yukarıda isimleri sayılan zevatın, vesâit veya sistemlerin ferdî ve beşerî plândaki gayret, tedbir ve hesaplarının ötesinde, asıl müessir olan husûs elbette ki; **«Nasılsanız, öyle idâre edilirsiniz!..»** hadîsî şerifindeki ezelî gerçeğin tecellisidir.

Yoksa, NATO'yu da, AET'yi de, bütün kapitalist, komünist ve siyonist mihrakları da tedirgin eden bir hükûmet teşkil edilemez; edilse dahi, o kadar yazılıp-çizildiği ve yalanlanmadığı üzere, Çankaya'dan geri dönerdi!.

Ama bunların hiç birisi olmadı, içerdeki ve dışardaki karanlık güçlerin, keferelerin hesâbı tutmadı; onların onca kaygı, gayret ve entrikalarına rağmen ilâhî takdir ne ise, o oldu.

Şimdi bu ilâhî takdire muhâtab olanlar müslüman milletimizin devletine hangi temel ölçülere göre yön verecektir; asıl onu bilmeliler.. Çünkü **«Atatürk'ün önderliğinde büyük milletimizin kurduğu Türkiye Cumhûriyetini, Anayasamızdaki temel nitelikleriyle savunmaya kararlıyız»** cümlesiyle başlayan karma hükûmet protokolü mükemmel bir tenâkuzlar yığınıdır; kurulan hükûmetin varoluş sebebine mugâyir ve muvâfık yığınla temenni!..

Şöyle ki, **«temel nitelikleri Anayasada yazılı Cumhûriyet»** anlayışı esas alınarak, farazâ Yüksek İslâm Enstitüleri **«Akademi»** hâline getirilse, samimiyet hangi niyete terettüp edecektir; **Cumhûriyetin «temel niteliği» sanılan ve sayılan lâikliğe** hizmet niyetine mi, yoksa İslâm'a hizmet niyetine mi? Keza, yine bir örnek olsun diye ifâde edelim ki, hükûmet protokolünde mücâdele edileceği ifâde olunan **müstehcen, hayâsız, edep dışı neşriyatla, «Cumhuriyetimizin temel niteliği»** kabûl olunan **lâiklik** arasındaki irtibâtı düşünmek gerekmez mi? Bu irtibâtı bütün her mevzû ve mes'eleye teşmil etmek dahi yanlış olmayacaktır. Ve, hemen şu kadarını belirtmekte fayda vardır ki, bugün müslüman bir milletin devletini idâre etmekte kullanılan biricik pusula olan lâikliğin kanûnlarımızda hiç bir târifi yokken, sadece anayasanın 2'nci maddesinin vaz'edilişi esnâsındaki Kurucu Meclis Anayasa Hazırlık Komisyonu raporunda **«naklî delilleri reddedip, hayâta bakış açısını aklî delillere göre tanzim eden kimseye lâik kişi denir»** tarzındaki ifâdeye ve işâret ettiği mânâya dikkati çekmek gerekir.

Bilhassa lâikliğin gereği olarak reddedilmesi istenen **«naklî delil»** ıstılahının fikrî - ideolojik mânâsına mutlaka eğilmek lâzımdır.

Her mes'eleye bir dünya görüşünün mantığı ve bütünlüğü içinde bakmaya mecbûruz; eğer **bukalemun** gibi rengârenk olmak ve hâdiselerin önünde sürüklenmek istemiyorsak...

Türkiye'de son yarım asırlık büyük buhran döneminin nasıl bir semere vereceği, elbetteki bütün dünyada merak konusu olduğu kadar, yeni taktik ve stratejilerin hazırlanmasına da imkân hazırlıyor. Bu cümleden olmak üzere Türkiye'deki MSP'li yeni hükûmet, bütün İslâm dışı, İslâm düşmanı güçleri müşterek plânlar yapmaya, gayretlerini entegre etmeye zorlayıcı bir sâik oluyor. Nitekim Türkiye'nin bir yatırım yılının (yaz mevsiminin) heder olmasına sebebiyet veren **«acele seçim»** entrikaları ve bunun neticesinde Türkiye'nin İslâm Âlemine yönelişini durduracak, yâni MSP'siz bir hükûmetin kurulması gayretleri son derece hummalı oldu ama semeresini şimdilik alamadılar. **AET'nin yeni iktisadî abluka harekâtı, Amerika'nın Kıbrıs mevzuunda mutlaka tâviz koparabilmek için silâh ambargosuna yeni buudlar kazandırmaya çalışması,** karşılaştıkları bu akametin hıncını almak tertiplerinden başka birşey değildir. Carter'in geçen hafta Washington'u ziyaret eden Alman Şansölyesi Helmuth Schmidt'e **«Türkiye'deki seçimlerin tek parti iktidarını sağlayamamış olmasından»** yakınması ne kadar mânâlıdır.

Diyor ki Carter: **«Türkiye seçimleri istenen ve beklenen neticeyi vermemiştir. STRATEJİK EHEMMİYETİ YÜZÜNDEN bu ülkenin ekonomik ve siyasî durumuyla ilgili endişe ve alâkamız sürmektedir!..»**

Şansölye Schmidt'in de Türkiye için düşünceleri farklı değildir. Ona göre, geçen sene söylediği üzere **«Bosfor'da** (Boğaziçi'nde) **bir Hasta Adam vardır ve Türkiye bir domuz ahırıdır. Bu ahırı bir demir süpürgeyle temizlemek lâzımdır.» Yâni bir diktatörlük!...** Batının menfaatleri kapitalist veya komünist diktalarca korunacak anlaşılan...

12 Temmuz 1947 tarihli Truman Doktrini'nin üzerinden 30 sene geçtikten sonra dahi durum, Türkiye'nin istiklâl ve hakimiyet haklarına müdâhale açısından pek farklı değildir. Başkan Truman 1946 Ocak ayında Kongre'ye gönderdiği mesajda **«dünyanın en kuvvetli devleti olarak üzerimize düşen mes'uliyetlerden kaçınamayız.»** diye dünya **jandarmalığını** ilân ederken, Truman Doktrini gereği çıkarılan **Türkiye'ye Yardım Kanunu** da daha ilk maddesinde üzerimize vesâyet kanatlarını geriyordu:

«— Madem ki, (....) Türk Hükûmeti, Birleşik Devletler Hükûmetinden millî bütünlüğünü ve hür bir millet olarak varlığını sürdürebilmek için gerekli maddî ve öteki yardımları acele olarak istemiştir..»

O halde ne yapmak gerekir?..

Bu andlaşmanın metnine açıkca yazdırmışlardır:

«...Türkiye Hükûmeti, bu yardımın gayesi, kaynağı, vasıfları, muhteva ve şümûlü ve işleyişi hakkında Türkiye'de tam ve devamlı yayın yapacaktır...»

Bunu kontrol etmek için de CİA ve FBİ ajanlarının Türkiye'ye serbestçe giriş-çıkışları **ve «Amerikan yardımının müessir ve gâyeye uygun olarak kullanılıp kullanılmadığını gözetlemek hakkı»** kabûl edilmiştir.

O halde, Türkiye'ye hükmetmek, gerçek hükûmet olmak isteyenler, milletimize esaret kemendi atmak için tezgâhlarını kurmuş olanlara fırsat vermemeli, kendilerine nasib olan hizmet imkânını İslâm dışı sistemlere peşkeş çekmemelidirler.

Komünist ülkelerde komünizm tehlikeye girdiğinde **Brejnev Doktrini** nasıl ki, **yardıma koşmak hakkını Rusya'ya bahşediyorsa;** aynı şekilde kapitalist ülkeleri kurtarmak hakkını da Amerika kendinde vehmediyor, Truman Doktriniyle, Carter'in icraatıyle...

Müslüman milletimizin devletini Cumhuriyet idaresi nâmı altında istikâmetlendirmek selâhiyetini hâiz olanlar bu nevi beynelmilel tertiplerden gâfil olmamalı, mes'elelere **palyatif** değil; temelden köklü çözüm yolları bulmalı, engelleri yıkmaya çalışmalıdırlar. **«Basra harâb olduktan sonra»** hatırlanacak çâreler, çâre değil, ancak pişmanlık yakınışları olacaktır!..

• TESBİT

Sadık Özarslan

Usûlümüz...

Zaman zaman usûlsüzlükten bahseder; hedefe vâsıl olamayışımızı usûlsüzlüğümüze hamlederiz. İşimizi, usûlüne göre yapmadığımızdan muvaffak olamadığımızı söyler; aşımızı, usûlünce pişiremediğimizden yakınırız. Geçici de olsa, bir mağlûbiyetle karşılaştığımızda karşımıza çıkan usûlsüzlük olur. İnsanımızda gördüğümüz menfî davranışlar, muhakkak ki usûlsüz büyütme ve yetiştirmenin neticesidir. Şu bir gerçek ki; aradığımızı bulamayışta mutlaka bir usûlsüzlük vardır. Zirâ usûlüne uygun şekilde aramamışızdır. Her bakımdan kalkınamıyor veya ileriye gidemiyorsak, bilelim ki usûlsüzlük içindeyiz. Her türlü muvaffakiyetsizliğin altında bir usûlsüzlük yatmaktadır. Binâenaleyh; usûlümüze bakmak, usûlünce davranmak.. fakat evvelâ usûlü kavramak şarttır. Şunu da ilâve edeyim ki; insanlarla münasebetlerimizde, sohbet veya ferdî konuşmalarımızda dahi nice usûlsüzlükler mevcûddur. Bize bir de usûl bilgisi lâzımdır.

Bizim için usûl, mühimdir.. Amma bizim için, bizim usûlümüz mühimdir. Bırakın herşeyi; bizim yolumuzda, oturup kalkmanın, yatıp uyumanın bile bir usûlü vardır. Def'-i hâcette dahi usûl aranır... Şu tesbiti artık altını çizerek yazmak lâzımdır ki; usûlsüzlük, vusûlsüzlüğü doğurur. Bizim usûlsüz yaşamamız mümkün değildir. Pekiyi amma usûl nedir? Şöyle târif etmemiz mümkün: Hedefimize en kısa yoldan, sıhhatle ve selâmetle çıkabilmek için bir vâsıta.

Bilmem; frenkçe «metod» sözü, usûlümüzün yerini tutabilir mi? Bizim usûlümüzde; durum muhakemesi, nefsin hesâba çekilmesi, ileriyi görerek hareket edilmesi mânâsı da vardır.

Teemmül, tezekkür, tefekkür, sabır ve azim kelimelerinin ifâde ettikleri mânâyı, «usûl»ün içinde bulmak veya usûlde bütün bunları da aramak mümkündür.

Muhakkak ki usûlümüz, aslımıza uygun olmalıdır. Çünkü: «Her yiğidin bir yoğurt yeyiş tarzı vardır.» Bizim usûlümüz; aslımıza, faslımıza, kaynağımıza mutlaka uygun olmalıdır. Asıldan, fasıldan ve kaynaktan ayrılmak, usûlsüzlüktür. Gayet iyi bilinmektedir ki; her milletin kendine mahsûs bir aslı-astarı vardır... Garblı; aslına ve mâhiyetine uygun bir metod geliştirmiş ve bu metodu benimsemiştir.

Şarklı da öyle... Zira «asıl» unutulursa ortada usûl diye birşey de kalmaz. Garb'ın aslına baktığımızda; onu, nev'i şahsına münhasır bir gelişmenin cihetinden de bizden tamamen ayrı. Bazı asgarî müşterekler tesbît etmek imkân dâhilinde olmakla beraber asılda ve kökte ayrılıklar azâmî derecededir. Herşeyden evvel Garb ve ona bağlı dünya; materyalist temeller üzerine kurulmuştur... Her ne kadar eski Yunan, eski Roma kalıntılarına Hristiyanlıkla şekil verilmek istenmişse de bu hareket pek semereli olamamış; papazların ellerinde, kilisenin sultası altında hüviyetini büyük nisbette kaybeden hristiyanlık, aslî hüviyetini yitirmek mecbûriyetinde kalmış ve ekmel dîn İslâm ile de ortadan kaldırılmıştır. Bugün; Avrupalı zihniyetin «câhiliyye zihniyeti» ile pek farkı kalmamıştır. İşte bu asla bağlı bir metod, bizi ters istikâmetlere götürebilir. Nicelerini götürdüğü gibi.. Halbuki bizim aslımız dipdiri ve yepyeni olup ona bağlı usûlümüz de öldürücü değil, yaşatıcıdır. Bilerek bağlanmalıyız.

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHÛDİLER

Müftî hazretlerinin yapmaya mecbûr kaldığı bu göçlerin her biri başlı başına bir dramdı. Müttefik kuvvetlerinin dehşetengiz saldırısı karşısında çöküntüye uğrayan Hitler Almanyası'nın enkaz yığınından sıyrılıp çıkması ve bilhassa şahsiyetini hedef alan yahudi, İngiliz ve Amerikalılar tarafından yapılan tâkibatı yarıp mâiyeti ile beraber, sağ ve sâlim Kahire'ye gelmesi mûcize misâl bir tasarruftur.

Müftî Hazretlerininin bu gayri muntazar gelişi, arap âlemini heyecana saldı. İşte bu heyecan onu bir harp mücrimi töhmetiyle talep eden İngiliz ve Amerikan ısrarına karşı Kahire hükûmetine reddetme cüretini verdi.

Bütün arap devlet ricâli şahsen Müftî Emin el-Hüseynî'den ürkerlerdi. Bunlar arasında Müftî Emin el-Hüseynî'yi ferden seven, mücâdelesine saygı duyan, maddî ve mânevî onu desteklemekten zevk alan yegâne şahsiyet Suudi Arabistan Kralı Abdülaziz al-Suud'du. Bundan dolayı, mahdut da olsa dâvanın gerektirdiği maddî imkânlardan Müftî mahrum bırakılıyordu. Bu yüzden Müftî'nin Kahire'deki ikâmetgâhı sıkı bir muhafaza çemberi içinde bulundurulmasına rağmen, günün yirmidört saatında bu karargâh ziyâretçilerle dolup boşalırdı.

Osmanlı İmparatorluğu'nun inhitât devrinde, yani 19 ve 20. asırlar arasında, arap saydığımız ülkelerde, Batı'dan gelen tecâvüzlere karşı, vatan saydıkları toprakların müdâfaasını yüklenen örnek şahsiyetler belirdi. Fransızlara karşı Cezayir'de Emir Abdülkadir; İngilizlere karşı Sudan'da Mehdî; İtalyanlara karşı Libya'da Sunûsî nasıl savaştılarsa Rîf'i İspanyollara karşı müdâfaa eden Emir Abdülkerim gibi, yahudilere karşı Filistin'i müdâfaaya çalışan Müftî Emin el-Hüseynî de aynı çapta bir mücâhitti. Dinlerine, vatanlarına ve milletlerine candan bağlı olan bu büyük şahsiyetlerin beşi de maddî denilen ihtirastan münezzeh idiler. İşin garibi bunların hepsi de ahfad-ı resûldü. Yeni türeyen arap münevverleri hilâfına bunların beşi de Türklüğü övdükleri, Türkleri sevdikleri ve saydıkları muhakkaktı.

Bunların en tâlihli tarafları öz halkları tarafından benimsenmiş ve desteklenmiş olmalarıdır. Tâlihsizliklerinin de başında, hem civâr kardeş ülke ricâli tarafından engellenmiş veya engellendirilmiş olmalarıdır. Bu, maalesef tarihî bir vâkıâdır.

Amerikan-İngiliz Tahkik Hey'etinin verdiği tarafgirâne rapor üzerine, Suriye'nin en huzurlu istirahatgâhı olan Buludan köyünde 1946 haziranında içtimâ eden arap topluluğunun selâhiyettar mümessilleri bu kerre 1948 Ekiminde Lübnan'ın en mûtena mesiregâhı olan Aleye'de başbaşa verip Birleşmiş Milletler tarafından alınan karara tedbir ararken, Filistin dâvâsına alem olan Müftî Emin el-Hüseynî'yi dinlememeleri fâhiş bir hatâ sayılırdı. Bundan dolayı, ister istemez, Müftî Emin el-Hüseynî'nin de bu toplantıya dâvet edildiği görüldü.

Filistin Müftîsinin nokta-i nazarı sarihti. O, arap liderleri arasında yahudi malî mehâfilinin ve dolayısıyle siyonların İngiliz ve Amerikan politikacıları üzerindeki tesirlerini fiiliyatla ölçmüş bir şahsiyetti. Bu itibarla yahudilere karşı açılacak savaşa arap hükûmetlerinin re'sen müdâhalesini tehlikeli buluyordu:

(Devamı var)

Kim Müslüman kim değil...

Bu milletin CHP iktidârından el - aman dediği, dünyânın tâ öbür ucundaki lâik gâvura kadar cümle cihânın bildiği bir husus. «Dîn, medenî bir millet olarak ilerlemeye mâni' bir zehirdir!» diye 950'de İstanbul'un Taksim'inde bağıran, bu partinin tam 45 sene ağalığını yapmış ikinci şef değil miydi?.

Artık CHP denildiği zaman başka örneğe lüzûm var mı? İsterseniz CHP vâkıası karşısında hâlâ uyanamıyan zavallılara bir ikinci örnek daha gösterelim. O ikinci örnek ise müslümanlığın kökünü Anadolu'da kurutmaya yetip de artacak şekilde bakınız nasıl:

«TÜRK'ÜN YENİ
ÂMENTÜSÜ»

«Kahramanlığın örneği olan ve vatanın istiklâlini yokdan var eden Mustafa Kemâl'e, onun cengâver ordusuna, yüce kânunlarına, mücâhid analarına ve Türkiye için âhıret günü olmadığına îmân ederim.

İyiliğin de fenâlığın da insanlardan geldiğine, büyük milletimin medenî cihanda en büyük mevkii kazanacağına, hamâset dasitanları ile tarihi dolduran kudretli Türk ordusunun birliğine ve Gazinin Allah'ın en sevgili kulu olduğuna kalbimin bütün hulûsiyle şehâdet eylerim.»

İşte 1928'lerde hem İslâm hurufâtıyla hem de lâtin harfleriyle bastırılıp **«Türk'ün yeni Âmentüsü»** başlığı altında bütün CHP teşkîlâtı ile Anadolu'ya yayılan bu irtidâd ve şirk beyannâmesinin aslı, Sebil'in ilk nüshalarında görülebilir.

Şimdi, sık sık **«Allah!»** diyen Bülent Beyefendi ve Diyânet Reisliği de yapan Malatya meb'usu Dr. Lütfi Doğan Beyefendi başta olmak üzere bütün CHP'lilere sormalı:

«— Hanımlar Beyler. Âmentüye mi imân ediyorsunuz, yoksa «Türk'ün yeni Âmentüsü» ne mi?»

Kim müslüman, kim gâvur, kim mürted, kim münâfık, bilmek istiyoruz da.. Çünki artık hiç kimsenin adının Ali Veli; dedesinin müftü, kadı; ninesinin hacı - bacı oluşu bizi ırgalamaz oldu!. Suç mu efendim, suç mu? Kim müslüman, kim gâvur?.

ADESE
MEHMED SAFFET

Sizi k kurtarar

CHP'nin mâzîsine bakınca, onun nasıl azgın bir İslâmiyet düşmanı olduğunun vesîkaları saymakla tükenmiyecekdir. Lâkin gelin görün ki, Bülent Beyefendinin şu 29,5 günlük CHP iktidârı da, şefokratik CHP'nin, hani hiç mi hiç aratmayıcısı çıkdı.. İstanbul - Üsküdar'a bağlı Örnek mahallesi müslümanlarının, İmâr Vekâletinin müsâadesiyle inşâına çalıştıkları bir câmi; CHP'lilerin başkanlığındaki din sevmezler tarafından yıkılmak istendi. Başında A. İsvan bulunan İstanbul Belediyesi iki hafta evvel, buldozerler göndererek bu yeni inşâ edilen câmiyi yıkmak istemişdir. Ancak Örnek mahalleli müslümanlar herşeyi göze alıp mertçe ve müslümanca diretince, **«hakça düzenin!»** sosyal ve **«uygar»** ma'bed yıkıcıları, selâmeti sıvışıp yok olmakda bulmuşlardır!.

Hani CHP bu düzeni değiştirecek, **ak günler** getirecekdi?. Yâhû şefokrasi de cami düşmanıydı, bu 977 senesinin 29,5 günlük CHP'si de câmi düşmanı.. Bu mu düzeni değiştirmek? Buna açıkça düzeni pekiştirmek derler beyim?. Ve bu şefokrasi pekiştiricilerine, bu millet re'yini değil de günâhını bile vermemiye azmederse, günaha mı girer?

Ha, ne dersiniz **Akgünlerin** muştucusu yavrular?

Sizi artık, ikide bir **«Allah!»** lâfzı geçen konuşmalarınız bile kurtaramıyacakdır!.

Artık kandil tebrikleri içinde poz veren başvekillik edâları da!.

O edâlar elinde Kıbrıs şehidlerine **Allah'dan rahmet** dilemeler de!.

«Köy câmilerine yardım!» diyen bükûmet-i Çankayavî programları da.

«İnönüsel» îmânı ve **«sarıksal»** mâzîsiyle meb'us yapılan, sakal-ı şerîf sâhibi Dr. Lütfi Beyefendiler de!.

Sizi hiçkimse kurtaramaz beyler!

Çünki câmi duvarına şeyediyorsunuz!..

Câmi duvarı ile ecel arasında yakın bir irtibat vardır efendim..

29,5 günlük iktidârda yapılanlar...

CHP'nin 29,5 günlük hükûmet-i Çankayavîsi Şefokrasinin tam bir mirasçısı olduğunu isbatlayarak hangi icraatda bulundu?

1 — Ziraat Vekâletindeki mescidi kapatdı.

2 — CHP'li İstanbul Belediye Reisinin buldozerleri Üsküdar Örnek mahallesindeki câmi inşaatını yıkmaya koşturuldu.

3 — Vekâletlerde sövüşüp dövüşmeler oldu.

4 — Ekmeklerin gramajı düşdü fiatları fırladı.

5 — Koskoca İstanbul'da tam bir hafta, CHP'li belediyenin otobüsleri işlemedi, millet çoluk çocuğuyla yollarda rezîl oldu.

6 — CHP'nin 29.5 günlük iktidârında anarşi ve katil, üniversitelerden devlet memurları arasına sirâyet etdi.

7 — Erzurum Üniversitesi Temel İlimler Yüksek mektebinde bir tedris a'zâsı, Ümmi Gürsem adlı müslüman bir talebenin başörtüsüne sinirlenip kızcağızı derse sokmıyarak, insanlık, iffetlilik, medenîlik, Atatürkçülük, hayâlılık, ilericilik ve avrupacılık mayasının ölçüsünü sergiledi.

8 — Bu iktidar zamanında anarşi ve katil duracak diye barbar bağıran, millet biribirini sevmiye başladı diye beyanlar buyuran hükûmet a'zâlarına ve bilhassa Bülent Beyefendiye rağmen, 29.5 günde tam 41 kişi ideolojik gâyeli katil hadiseleri ile can verdi, 200 kişi yaralandı.

9 — Alevî vatandaşlardan Halil Tunç Beyefendi, CHP iktidarı uğruna ordu ile alâkalı pek tahrîk edici beyanlarda bulununca, ortalık karıştı, Erkân-ı Harbiye Reisini cevaba mecbur etdi.

10 — CHP'li Dâhiliye vekîli Necdet Uğur Valiliklere tamim göndererek, İslâm ülkelerine sefer yapan otobüs şirketlerinin kullandığı İslâm harfleriyle yazılı pano ve ta'rifnâmelerin toplattırılmasını istedi. Bazı işgü-

"Türkiye orta

Avrupa bası ortaklarını

BAŞBAKAN Süleyman Demirel'in görevi devraldıktan sonra Adalet Partisi, Millî Selâmet Partisi ve Milliyetçi Hareket Partisi ile kurduğu koalisyon hükûmetini [illegible] cumhurbaşkanı Koruoylamasından bu yana Ankara'daki gelişmeleri günü gününe veren Avusturya basını yeni kabinenin açıklanmasıyla sayfalarını tekrar Türkiye'ye ayırdı.

Dün yayınl[illegible] gazeteler akşam b[illegible] kurdular", "Türkiye'de ortaçağa dönüş" başlıklarını kullandı.

Türkiye'de yeni hükûmetin kurulduğunu ve Cumhurbaşkanı Korutürk tarafından yeni kabinenin onaylandığını [illegible] gazete "Ecevit'in tekfete döneceğini[illegible] sonra

Erken seçim kararı alınmasında da, seçimlerin evveli ve sonrasında ya CHP'nin tek başına veya AP ile bir ortaklık kurarak iktidar olmasını empoze eden propagandaların gerisinde «Batı'nın olduğunu ısrarla söylüyorduk. Batı, niçin böylesine bir işi yüklenmişti; onun da cevabını vermiştik: Kıbrıs'ta beklediği tâvizleri koparabilmek!.. Bu tâvizleri ancak MSP dışındaki partilerden alabileceğine emin olan Batı, devamlı olarak şu lâfı kendisine bayrak yapmıştı: MSP'siz bir hükûmet olsun da... Kıbrıs'da, Ortak Pazar'da, Ege Kıt'a sahanlığında istediklerini bir bir gerçekleştirsin...

Şimdi Batı'nın hevesi kursağında kalmış bulunuyor. Bütün gayretler boşuna gitmiştir ve yine MSP'nin söz sahibi olduğu bir hükûmet kurulmuştur.

MSP'nin ortakları, Batı'nın istediklerini yerine getiremiyeceklerdir, elleri kolları bağlanmıştır. Ne AP v[illegible] ne de MHP Kıbrıs'da tâviz veremeyecektir. CHP ise yine muhalefet kumun[illegible] da oynamaya iteklenmiştir.

Ama acaba gerçekten Kıbrıs'd[illegible] tâviz vermeye yanaşmayan tek par[illegible] MSP midir?.. İsterseniz bunu bir sol[illegible] cu yazar Mümtaz Soysal'ın yazdıkla[illegible] rından okuyalım:

«Bugün, üç yıl önceki Kıbrıs ç[illegible] kartmasının yıldönümünde, nerede[illegible] nereye geldiğimizi iyi düşünmemiz ge[illegible] rek.

Şimdi, Ecevit'ten Türkeş'e kada[illegible] bütün parti liderlerinde, açıkça söy[illegible] lenmese bile, şöyle bir kaygının ağı[illegible] bastığı görülüyor: «Kıbrıs'ta ödün ver[illegible] me zamanı gelmiştir. Yoksa, sürüp gi[illegible] den silah ambargosu Türkiye'nin be[illegible] lini bükecektir.»

Kıbrıs'ta ödün verme zamanı gel[illegible] miş değil, geçmiştir bile. Türkiye, vak[illegible] tiyle, ambargolar falan olmadan, ken[illegible]

kimse maz!..

zâr, yaltaklanıcı ve dinsiz kapı kulları da, iş yerlerinden besmele levhalarını kaldırmaya kalkışdı. Böylece CHP'nin kadîm, İslâm yazısı düşmanlığı hortladı. Aslını inkâr edenlere gün doğdu!.

11 — CHP'nin Gençlik ve idman vekîli efendi, vekâletinin topyekûn alt kademelerine bir ta'mim göndererek, Anayasa dili diye **«saltlı, olanaklı, olanlıklı, güvenceli, ödünlü, önlemli!»** halkın asla anlamadığı Ecevitçeyi, resmî yazışma dili olarak istedi. Bu Eceyitçe ile yazılmayan nice evrâk muâmelâtâ konmıyarak, vatandaşın can derdinde oluşuna, et derdinde oluşla ve zevkle mukâbele edildi.

12 — CHP'nin maarif vekîli olan efendi, vekâletinden ayrılmaya buçuk gün kala, bir ta'mîm neşrederek 22 ders kitabının tedrîsatdan kaldırıldığını, yerine gelenlerin de bu kararı iptâl edeceklerini bile bile ilân etdi. Böylece fuzûliyât ile iştigâlin manzaraları resmedildi.

13 — 12 nci gününde itimatsızlık reyi alan hükûmet-i bülandâne, tam 17,5 gün, bile bile işleri karıştırmayı, **akgünlere geçişin** ve **hakça düzenin** tahakkuku için bol keseden kullandı.

14 — Türkiye 1950 den evvelki devre ile 1960 - 1965 arası hâriç, ilk defa ekalliyet hükûmeti ile 29,5 gün idâre edildi ki, ne idâre.

15 — CHP ilk defa sakal-ı şerîf sâhibi bir **mübârek ve ulu** bir kişiye, tam 29,5 gün vekâlet koltuğunda oturmanın lezzetini tatdırdı.

16 — Bu 29,5 gün içinde Avrupalı gâvurlar ziyâde sevinip, hepsi de **lâiklikçi** ve **Atatürkçü** oldular, İslâmiyete ve Şerîata veryansın etdiler.

17 — Yunan gâvuru hayâllere ve ümitlere kapılıp, Kıbrıslı cânî rumların korkuları zâil oldu.

18 — İslâmcı muharrirlerden Salahaddîn Eş Beyefendinin derdest edilip Paşakapısına tıkılışı da, bu 29,5 günlük CHP iktidarının icraatı arasında zikredilecekdir.

19 — Gene CHP'nin Maarif Vekîli Efendi mekteblere tamim göndererek, Mustafa Kemâl'in resimleri dışındaki Türk büyüklerine âid resimlerin kaldırılmasını istemişdir. Bunun üzerine atamız Fatih, Yavuz, Alpaslan gibi mücâhid ve müslim cedlerimizin fotoğrafları bazı kapıkulları tarafından der'akab bodrumlara indirilivermişdir. CHP işte böylece millî ta'lim ve terbiyenin başında bile nasıl **millî** olduğunu göstermişdir. Ama Yunan gâvuru, eski Isparta ve Atina siteleri devrinde yaşayan büyüklerine dört elle sâhib; ve mekteblerinde hep bu yunan büyükleri düzinelerce!

Bülent Beyefendinin yeni Cumhuriyet Halk Partisi demeleri, Akgünler, demokratik sol, sevgi, kardeşlik, şu bu deyişleri ve sâire hepsi, eski Cumhuriyet Halk Partisinin prensiplerinden başka bir delâlet ortaya koyamaz. Çünkü tatbikat apaçık meydanda efendiler.

Âyînesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz. Ecevit bu son iktidârıyla, sînelerinin içindekini ortaya koymuşdur. Bu vaz'iyyetde de bu millete bu parti nasıl itimâd telkîn edip rey devşirir? İmkânsız..

Devletlû kişiye âheste gidiş gerek!

20 Temmuz Kıbrıs Bayramı günü, Bülent Beyefendinin 29,5 günlük hükûmet-i Çankayavîsinin vedâ toplantısı gününe rastladı. Halbuki daha hükûmet-i Süleymâniyye a'zaları belli olmadığı gibi, Fahri Sâbit Beyefendi Süleyman Beyin hey'et-i vekîlesini tasdîk de buyurmamışdı. E hâl böyle iken Bülent Beyefendi neden bunca acele ediyor? Nedir bu isti'câl?

Hükûmet-i Çankayavîde bir VEDA' gulgulesi ki, sormayınız efendim? Bülent Beyefendi nedense pek acûl. Seçim (intihâb) günü daha tasnif bitmemiş, o gürlemede:

«— 220 veya 22 ile seçimi kazandık!»

Arkasından:

«— AP ve MHP ile görüşmiyeceğim!»

Arkasından:

«— Hükûmetim güven oyu alacakdır!»

Arkasından:

«— Vedâ toplantısındayız!»

Hani ne demişler:

«— Ağır ol ki molla desinler!»

Acelecilikle devlet adamlığı beraber geçinemez. Bunu şâir ruhlu olan da, hayalperest olan da iyi bile. Hemen infiâle kapılıp el ayak titredi mi, insan, devlet adamı olarak ne kadar KAHRAMAN olursa olsun, çıkartma günü konuşmasında üç kere **«Allah!»** der; ve zorla Kıbrıs çıkartmasına **«eyvallah»** çeker; ve **KIBRIS FÂTİHİ** olur o kadar..

«Erişir menzil-i maksûduna âheste giden,

Tiz-i reftôr olanın pâyine dâmen dolaşır.»

Süleyman Bey ise, ayaklarına etekleri dolaşmasın diye ne kadar aheste gidiyor! Hatta kürekleri o kadar âheste çekiyor ki, mehtab bile uyanmıyor!

Ecevit Bey acul olmasaydı, milletin CHP'den çekeceği daha kimbilir neler olurdu? Herşeyde bir hayır var..

Bu düzene göre fuhuş, «San'atmış!»

Son zamanlarda, afvedersiniz fâhişelere **«hayat kadınları»** denilmeye başlandı. Kadını satılık mal, erkeğin zevk vâsıtası gören lâik - demokratik düzenlerde **«fuhuş»** kânunlarla da tanzîm edilip müesseseleştirilmişdir. Yani fuhuş, kânun te'minâtı altına alınıp meşrû addedilir olmuşdur..

Türkiye'de ise fuhuş, Sıhhat ve İctimâî Muâvenet Vekâletinin **«Genel kadınlar ve Genelevlerin tâbi' olacakları hükümler ve fuhuş yüzünden bulaşan zührevî hastalıklarla mücâdele tüzüğü»** ile ve **«Cezâ Kânûnundaki»** bazı maddelerle tanzîm edilmişdir. Türkiye de, fuhşu hoş görüp kânunlarla tanzîm eden; ve kadının mal gibi alınıp satıldığı ileri memleketler arasında yeralmaktadır!. Müseccel veya gayr-i müseccel binlerce Türk kadını, bugün, insanlık haysiyetini ayaklar altına alırcasına ve cemiyetin ruhî ve bedenî sıhhatini korkunç derecede tehdîd edercesine, fuhuş yuvalarında satılmakta durmaktadırlar. Bu insanlık haysiyet ve şerefinden mahrûm ve sefâlet içinde son derece horlanıp hırpalanarak yaşayan bu zavallılar milyoner âilelerin değil, fakir fukara, işçi âileler içinden kopup bu hâle gelmektedirler. Materyalist - lâik ve sömürücü düzenlerin zavallı kadınların gönüllerinde tahrîk etdiği düzinelerce boş ve pis hayâllere kavuşmak pahasına, bu mahdut gelirli âile kız ve kadınları, kendilerini o karanlık girdaba bırakmaktadırlar.

İşin en feci' yanı da, bu Cemiyet kurbânı zavallı kadınların, vücutlarını satmasını tabiî kabûl eden kânunlar, mevzu ile alâkalı tüzüğün 2. bölümünde 15. maddede bu kadınları bakınız nasıl tarif ediyor:

«Başkalarının cinsî zevkini menfaat karşılığı tatmîn etmeyi SAN'AT edinen ve bunun için değişik erkeklerle münâsebetde bulunan kadınlar.»

Fuhşa **«San'at»** deyip onu şirin gösteren şu kânunların neresinden başlarsınız? Hangi ceddinden!?. Değil mi efendim! Hatta materyalist - lâik - emperyalist düzenin patronları bir ara, fâhişeleri para tezgâhı kabûl etmişler ve fuhşu **«meslek»** sayıp umumhâne kadınlarının sendikalaşmasına bile kalkışmışlardı.. Bugün işsizlikle muvâzî, ahlâkî tereddî ile doğru nisbetli olarak fuhuş pek hızla yayılıyor. 1965'de 410 olan vesîkalı umumhâne 1970'de 520; 1973'de 600, 1975'de ise 750 olmuşdur. 10 senede artış hızı yüzde yüze yakın. Bunlar da vesîkalı

(Sayfaya çeviriniz

di girişimiyle bir uzlaşmaya varabilmiş olsaydı, dış baskılar sonucunda boyun eğmiş gözükmekten çok daha rahat kurtulurdu.»

(Milliyet 20.7.1977)

Soysal, «tâviz»i gerekli gördüğünü apaçık yazıyor. Bir farkla ki, **«Bütün parti liderleri»** diyerek âdeta MSP'yi de tâviz vermek isteyenler arasında gösteriyor. Ama bu yanlış bu solcu yazar kadar MSP düşmanı olan bir başka yazar tarafından aynı gün şöyle tekzip edildi:

«Demirel'in Erbakan'la anlaştığını ilân etmesinden bir gün sonra değil, bir saat sonra değil, tam tamına beş dakika sonra Demirel'in açıklamalarıyla yetinmeyen gazeteciler Erbakan'a gittiklerinde, Kıbrıs politikası üzerinde gene meşhur yâvelerinden birini savurduğunu görerek irkilmişler. Daha bu hükümetin kuruluş hazırlıkları sırasında -hatırlıyacaksınız- Erbakan karasının, protokole «Kıbrıs'ta bağımsızlık ilân edilmesi» gibi bir hükmi koydurmak istediğini söylemiştik de pek ciddiye alınmamış idi. Erbakan kafasının koridorlarda söylediğine göre, Eğer Kıbrıs'ta Rumlar gene saldırılarda bulunurlarsa, üç ortak bir araya gelerek Kıbrıs'ta tüm dünyanın bugün karşı oldu u bağımsız bir Türk devletinin ilân edilmesine karar verecekmiş!»

(Hürriyet 20.7.1977)

Hürriyet'te Cüneyd Arcayürek adlı muhabir, kin kusan yorumunda aynen bunları söylerken, galiba Erbakan'ın şahsında MSP'yi akladığının farkında değildi!

MSP'nin Kıbrıs'da tâvize yanaşmamasını gûya **«yâve»** olarak vasıflandırırken, solcusundan renksizine kadar bütün MSP düşmanı basının nasıl bir **«Batıcı yâve satıcılığı»** içinde olduğunu vesikalandırıyordu.

Dâvet

30 yataklı Orta Öğretim Talebe Yurdu inşaatımızın 30.VII.1977 Cumartesi günü saat 15.00'de temel atma merâsimi yapılacaktır.

Merâsime bütün müslüman kardeşlerimiz dâvetlidir.

İlim Yayma Cemiyeti
Sakarya Şûbesi

ADRES : **Kurtuluş Mahallesi**
Bahçıvan Sk. Nu: 73
SAKARYA

olanlar. Vesîkasız çalışanlarla bu rakam kim bilir nerelerde dolaşır?

Vesikalı denilen polise kayıtlı kadın sayısı da, meselâ yalnız İstanbulda 8.000 kadarmış. Vesîkasızlar ise bunun kaç mislidir kimbilir?

Sayın materyalist - lâik - demokratik hukuk düzeni, insan hakları, temel haklar, kadın hakları bilmem neler deyip acaba kimin gözünü boyayacağını sanmaktadır? Fuhşa bir de **«san'at!»** deyiş var ki bu düzenin **«san'at»** anlayışını göstermesi bakımından da pek câlib-i dikkat olsa gerekdir..

Hele bu pis düzenin, **«umumhâneye girip - çıkmak zinâ değildir, zinâ evli kadınlarla düşüp kalkmakdır!»** diyerek fuhşu meşrûlaştırması var ki, adamı öldürüyor..

Kadın şeref ve haysiyetini bu kadar ayaklar altına alan bir düzenden, hangi âile telâkkîsi zuhûr eder ve böyle âilelerden de ne yetişir?

Düzenlerdeki Allahsızlık neye müncer oluyor görüyorsunuz değil mi?

Gidiş çok tehlikeli. Gücümüz sâdece bu tehlikeyi haber vermiye yetiyor..

Devlet gemisinin çarkçıları mes'ûliyetiniz pek ağır, biliniz ve artık aklınızı başınıza alınız!.

Daha ne desek bilmem ki..

Herifleri çuvaldızla da dürtemeyiz ki efendim!

Müteferrik

★ Gazeteler geçdiğimiz haftalarda Esir Türkler Haftası münâsebetiyle pek acıklı sahneler resmedip yazılar yazdılar ve kızıl emperyalizmin zulmündeki ırkdaşlarımızın gasbedilen hürriyet ve istiklâllerine kendilerince temas etdiler.

Halbuki hürriyet ve istiklâl, Allah'ın nizâmına boyun eğişle elde edilendir. Bu i'tibarla - Türkiye'deki **Türklerin hürriyet ve istiklâli nicedir acep? Zirâ Türkiye'deki Türklerin de** esir Türklerden sayılmaması için, Allah'ın kânununun hayâta ve dünyâya tatbikini istemeleri hâlinde 163. madde ile iki seneden 7 seneye kadar hapisçiğe tıkılmamaları icâbeder efendim!

Evet beyler, esir olmıyan Türkler dünyanın hangi bucağındaysa görüvermek isteriz!.

★ Türk - İş Başkanı ve tayinli senatör şu alevî Halil Tunç Beyefendi ne demişdi? Demişlerdi ki **«Demirel Cebhe hükûmetini kurarsa, işçiyi greve sokmazsam (... suzum) ve senatörlükden de istifâ edeceğim!.»**

Evet senatör koçum, Demirel hükûmeti kurdu işte..

Nâmûsa turnusol kağıdı olacak gündeyiz!

Hadi beyim, görüverelim!.

★ İzmir AP milletvekîli Ayser Uğuralp Hanım Dünyâ gazetesinden Ufuk Güldemir'in kendisiyle yapdığı röportajda şöyle diyor:

«— Erkek - kadın eşitliğine inanıyor ve iki cinsin arasında hiçbir fark görmüyorum!»

«— Ayser Hanım, mutlaka gözlerinizi kapayarak baktığınızdan görememişinizdir! Hem hiçbir fark göremiyorsunuz, hem de **«iki ayrı cinsden»** bahsetmeniz ne oluyor?. Sonra bu mevzuda sâbık cümhûriyet başvekillerinden poligamiciliğiyle meşhûr Dr. Sâdi Irmak'a başvurdunuz mu?»

★ 19 Temmuz 1977 tarihli Milliyet'de Mümtaz Soysal yazdı:

«Lâikleşmenin yığınları devletden kopardığı bir gerçekse, Türk toplumunun laikleşme konusunda (mevzuunda) bir bütün olarak belli bir aşamaya (kademeye) gelmiş olduğu da bir gerçek.»

Laikleşmenin milleti devletden kopardığı hakîkatı da 50 - 60 sene sonra fehmedilmeye başlanıyorsa da, ne yapalım cümhûriyet çocuklarının zekâvetleri işte bu kadar efendim!. Bu memleket'de millet ile devlet neye biribirine yan bakıp ters işliyor, şimdi anladık mı? **lâiklik tanrısına tapmakdan,** hangi devletlû vazgeçip, biraz da şu millet-i merhûmenin rabbine ubûdiyet edelim diyecekdir?

Zor efendim zor. Ve bu devlet - millet vahdeti te'mîn edilmedikçe de, bu iniltiler ve ters işleyen çark olmalar devâm edip gidecekdir. Ve o muâsır medeniyete ise belki öteki dünyâda çıkmak nasîb olacakdır!

★ İslâm Dünyâsını başsız bırakmak için hilâfet makâmını yok eden İngiliz gâvurunun İslâm düşmanlığı, Yehûdîden sonra ikinci sırayı teşkîl eder. İşte bu İngiliz, tam 20 milyon dolar harcayarak dekorlarının hazırlanmasına 5, çekimine de 2 sene fedâ ederek bir film çevirir. Adına da **«Mohammed Der Gesandte Gottes»** dediği bu film ile, İslâm'ı küçük düşürmeyi ve Avrupadaki müslüman işçileri dinlerinden soğutmayı hedef ittihaz eder. Lâkin Alamanya'daki Türk işçileri bu filmin oynatılmaması için protestoya girişip diretince, gâvurlar nâil-i murâd olamazlar ve menfur emelleri sakîm kalır.

Aferin Türk işçilerine!. Sakın gâvurun gülen yüzüne kanmayın. Gâvur gavurdur. **«Ayıdan post, gâvurdan dost olmaz!»** diyen ecdâd boşuna dememişdir. Sakın onların **«din ve vicdan hürriyeti»** deyişlerine, **«lâiklik mâiklik»** perdesi altında din yıkıcılıklarına iyiden iyiye göz kulak olun!. Gâvur her yerde gâvurdur, ve adı Ahmed Mehmed de olsa, bir tek milletdir.

Unutulmaya efendim!.

★ Çinlilerin Mao için yapdıkları Anıt - Kabir, Ankaradaki Anıt kabire o kadar benziyor ki, ayırt edemezsiniz. Adamlar ya plânını Ankaradaki Anıt - kabirden aşırdılar, yahut da kadîm yunan tapınaklarından!.

Bunca muhteşem bir Anıt - kabirde yatan Mao'yu, Çinliler tanrılaştırıp tapınmaya başlamasalar bârî!.

Çinlilerin de ipiyle kuyuya inilmez doğrusu. **«Maoizm Çinlinin dinidir!»** deyip çıkarlarsa şaşmayız!.

• TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

Kur'an çağına doğru...

Çağdaş insan kibre kapılmasın!.. Modernizm içinde yaratılış özündeki müsbet ve menfî unsurlarını unutup gurura kapılmasın! Teknolojinin insan mayasına meydan okuyan gülünç heybeti karşısında şaşırmasın. Otomasyonun, insan ruhunu dikkate almaz edâsı da sürekli değildir.

Çağ, mânâyı inkâr hatâsına düştüğünden beri mikrobu almıştır. Çağ hastadır. Mikrop, kuluçka dönemindedir. Bünyeye salgıladığı enzimlerin kudurtucu tezâhürleri, tarihten gelen iradî baskılarla şimdilik bu kadar zaptedilebiliyor. Enzimlerin bünyedeki miktarı arttıkça, mikrop, kuluçka döneminden, bünyeye taarruz dönemine girdikçe, çağın ne hallere bürüneceğini göreceğiz.

Hastalanmış bir bünyeden, sağlıklı bir bünye doğabilir mi? Annesinin bünyevî hastalığı kendine, ana rahminde, geçmemiş bir cenîn, nasıl gelişir, büyür ve sağlıklı biçimde dünyaya nasıl doğarsa; çağın hastalıklı yapısı içinden, pürsıhhat bir yeni çağ da öylece doğabilir. Doğmalıdır. Doğacağını bir şartla ümit ediyoruz: Hasta çağın bütün marazî unsurları ile milîmetrik bir alâka kurmamış olması şartı ile... Doğacağını ümid ettiğimiz bu yepyeni çağ, Kur'an ile dirilecek bir İSLÂM ÇAĞI'ndan başkası olamaz.

Allah'ın bir oluşu ne kadar kesinse, onun ilâhî nizamı da kesinlikle tekdir. Lekesiz, hastalıksız, tezatsız tek bünye İSLÂM'dadır. Onun için, «Hasta çağın içinden sıhhatli bir bünye doğması mukadderse, buna tek aday İslâm olacaktır.» diyoruz.

İslâmın dışındaki bütün karanlıkların, olanca güçleri, kuvvetleri ile bu saf düşünce ve bu katıksız aksiyonu yozlaştırmak istemelerinden de anlamalıyız ki, bütün «Küfür Milleti» İSLÂM ÇAĞI'nın sıhhatli bir biçimde doğmasına karşıdır. Küfrün, çağın marazî unsurlarını İslâm bünyesine sokmak gayretleri, şüphesiz ki, boşa çıkacaktır. Ama... Müslüman, kendi dinine, inanç, fikir ve aksiyon sistemine sahip çıkarsa...

Doğacağını ümid ettiğimiz bu yepyeni inanç çağı, müslümanın tembelliği, ilgisizliği, şuursuzluğu, gafleti ve parça parça oluşu sonunda, hasta bünyeden bir tek mikrop kaparsa, doğacak bünye İSLÂM ÇAĞI bünyesi olmaktan çıkacak ve hergün küfrün içinde türeyen binbir beşerî doktrin gibi bir güçsüzlüğe düşecektir. İslâmdaki «iffet» unsuru böyledir. O zaman biz, bu tek mikrop unsurunu bile bünyesine almayacak kadar sıhhatli bir İSLÂM ÇAĞI'nın hasretlisi olacağız. Nesiller, nesillere bu hasreti miras bırakacak. Yine için için kadrolar yetişecek, yine «Düşüncemizin kutlu mücâhedesi» devam edecek, yine kopmalar bütünlenmeler olacak... Ama Rabbim nasip eder de, hasta çağın içinden bir İSLÂM ÇAĞI doğarsa, o zaman küfrün bütün çatıları başlarına yıkılacak. Adâletten sapmadan, zulme tenezzül etmeden, haksız bir damla kan dökmeden, kelebek kanadı kadar ince ve zarif medeniyet duygusu içinde, elmas kadar sert bir «Otorite»nin eliyle küfrün bütün çatıları başlarına yıkılacak. Hırsız yuvalarının, esrarkeş ocaklarının, fuhuş merkezlerinin bir bir basılıp, cemiyetin bu pisliklerden temizlenmesi gibi bütün siyasî, iktisadî, içtimaî, kültürel, pislikler İSLÂM ÇAĞI'nın aydınlığında temizlenecek!..

İslâm Çağı'nı özleyen, gerçek kurtuluşu gözleyen insanlık ve bilhassa Müslüman, tarihî bir misyon heyecan ve şuuru ile, artık kendine gelsin. Sistemine sahip çıksın. Birleşsin. Kadrolaşsın. Disiplin içinde büyük «mânevî hurucu» beklesin!..

سلمٰی

Basın Bayramı ha!..

«Her satırı yazarken aklımda sen vardın, aziz kardeşim Selâhaddin Eş...»

GÖZÜNÜZE ilişti mi 24 Temmuz **«Basın Bayramı»** imiş. Üççeyrek (solcu-salak-şehvet budalası Şevket) takımı yıllardan beri kutlarlar bunu. Gûya Basın bu tarihte hürriyete kavuşmuştur, istibdat ve sansürden kurtulmuştur. Bahsolunan istibdat devri Sultan Abdülhâmid Han-ı Sânî devridir.

Rezilce bir iftiradan kaynaklanan bayramı, bir basın mensûbu olarak benden dinler misiniz; anlatayım:

Mesned ittihaz edilen târih bir defa **«rezilcedir»**, malûm evvelki cümlede yazdım. Fazla lâfa lüzûm yok, geçelim.

Asıl bugün, aklısıra bayram yapmakta olan basın ne âlemdedir, ondan bahsedelim: Bugün, hür olduğu iddiasındaki Türkiye Basını hakikaten hür müdür; ne gezer. Esâretse eğer, esâretin bundan dikâlâsı olamaz. Niçini şu? Türkiye Basını evvelâ Batı emperyalizminin boyunduruğu altındadır, Maddeten ve fikren Batı'nın (Yahudi) kölesidir. Bütün altyapı tesisleri yâni makinaları ve lüzûmlu hammadde ihtiyaçları Batıdan gelmektedir. Kısmen kâğıt ve mürekkeb yurdiçinden temin olunabiliyor. O da biri devlet tekelinden, diğeri tekelci sermayeden.. Fikrî esâretine gelince, müdafaa ettikleri görüşler meydanda; bunları, Batıcı (Erbakan Hoca'nın tâbiriyle) solcu ve renksiz liberal görüş ile şehvet budalalığından başka ne ki?..

Şu sayfaları donatan haberlerine gelelim meselâ; bugün Türkiye Basını'nın haberlerinin yüzde 75'i Batılı haber ajanslarından alınmadır. Amerikan, Fransız, İngiliz ve Alman Haber Ajansları önce Türkiye'nin yerli ajanslarınca tercüme edilir. Bu tercümeler en ufak «milli şûur» süzgecinden geçmez, ayniyle aktarılır. Gazeteler de alır, okuyucusunun meşrebine göre atacağı başlıklarla bunları kullanır. Dış dünyadan hattâ burnumuzun dibindeki Kıbrıs'dan gelen haberler dahi, bu yahudî hakimiyetindeki yabancı ajansların yazdıklarından öğrenilir. 1974 Kıbrıs Çıkartması'nda bile — hatırlayınız kâfi — gazeteler Beşparmak Dağlarında olup bitenleri yabancı ajanslardan ve İngiliz BBC radyo televizyonundan aktarıyordu. Dahası kendi ülkemizin bir köşesinde vukû bulan zelzelenin şiddet derecesini bile bu gazeteler yabancılardan alıp okuyucularına duyurmaktadırlar. Tek müstakil (yerli) haberleri, parti liderlerinin beyânatları, kavgaları, trafik kazaları, ırza geçmeler, adam öldürmeler, plâjlardan ibârettir.

İkincisi: Türkiye'deki basın, tekelci sermâyenin tahakkümü altındadır. (Tabii o tekelci sermâyenin de kimlerin kölesi olduğu yine malûm.) En komünist gazeteden en sağcısına kadar cümlesi, bir veya birkaç patronun emrindedir. Gazetecinin hürriyeti ve dolayısıyla gazetenin hürriyeti, işte bu patronun menfaatlerinin müsaâdesi ile sınırlıdır. Ve her gazete patronu, dikkat, en kıytırık gazetenin patronu bile milyonerdir. En kıytırığının serveti 3-5 milyondan aşağı düşmez. Kıytırık gazete dediğimde, aklınıza adını sanını duymadığınız 100-200 baskılı asalak gazeteler gelmeli. Meselâ çok satışlı renkli bir gazete (Hürriyet-Milliyet vs.) patronunun serveti birkaç milyona sığmaz, artık yüzmilyonlardan söz etmek gerekir.

Türkiye'de basın hür değil, kapitalist düzenin sağladığı imkânlar içerisinde gazete patronu hürdür.

Hele gazeteci hiç değil!.. Gazeteci yâni patron ve ona yakın üç-beş dalkavuk idareci dışında emeği ile geçimini temin eden kimselerin ne maddî ve ne de fikrî hürriyetleri vardır. Ve bu vaziyet günümüzde eyyamcı, müraî, sahip olduğu fikrin tam tersi gazetelere gidip kapılanan gazetecileri meydana çıkarmıştır. Çoğu bunu mezhebine sığdıramamasına rağmen, çor-çocuk endişesi ile yapmak mecburiyetinde kalmaktadır.

İşte Türkiye'de hür basın, hür gazeteci bundan ibarettir

Ama inkâr edemiyeceğimiz bir hürriyet de mevcuttur: o hürriyetin sahalarını size kısmen madde, madde sıralayım:

- Kâğıt karaborsacılığı,
- Fuhuş tellâllığı, beyaz kadın ticareti, şehvet sömürüsü,
- Emek istismarı
- Vergi kaçakçılığı,
- Şantaj
- Tekelci sermaye sözcülüğü
- Döviz kaçakçılığı
- Lotaryacılık,
- Ev ve arsa spekülâtörlüğü
- Kardeş kavgası körükleyiciliği,
- İspiyonculuk

Ve daha nice kepazeliği icrâ etme hürriyeti... Bu noktaya kadar yazdıklarımı, gazeteci bir arkadaşıma okudum, eksik buldu. Bir misâl ile en tûfeyli türden gazete patronunun kabataslak kazancının portresini çizmenin faydalı olacağına işaret etti. Aynı kanaatle, yazdıklarıma 100-200 basıp da para devşiren herhangi bir gazetenin hâli ahvâlini ilâve ediyorum. (Hani meşrû servete karşı da değilim amma, bu düzende meşrû servet nasıl olur, o da ayrı bir mevzu.)

Böyle bir gazete, her ay Basın İlân Kurumu'ndan **«Resmi İlân»** adıyla ortalama 200 bin lira alır. Kimi ay en düşük 150 bin, kimi ay ise 275 bin lira... Bunun yıllık toplamı yine 35, — 4 milyon liradır. Şantaj, ispiyonculuk ve sair yollardan, meselâ Loca'lar aracılığıyla en az ayda 500 bin liralık da yıllık hususi ilân geliri temin eder. Yâni yılda toplam 4-4,5 milyon girer kasasına.

Kabataslak gideri ise, dızgi-baskı, idarehâne ve personel masrafıdır. Ayda 70 bine gazetesini dizdirir bastırır. 1500 liralık bir bobinle bir ay idare ettiği için kâğıt masrafı yok gibidir. Dört kişi çalıştırır; Yazı İşleri Müdürü'ne 3 bin, yanında çalışan teknik elemanlara ve bir müstahdem çocuğa da 2500 ilâ, 800-900 lira arasında aylık öder. İlân alabilmek için asgari 14 kişilik bir naylon kadrosu vardır. Bunların topunun sigorta ve vergilerini asgarî ücretten verir. Hattâ vermez. SSK'ya borçlu görünür. Yâni çalıştırdığı kadro için yaptığı harcama ayda 30 bin lirayı geçmez. 2-3 bin lira kira ile bir han köşesinde idarehâne tutmuştur. İşte bu rakamların toplam yekûnu, birtakım müteferrik masraflarına birlikte yılda 1 milyon 250 bin lira civârındadır. (En kabadayı rakamı ha!...)

Geliri 4,5 milyon, gideri 1 milyon 250 bin... Patronun cebine kalan nedir; 3 milyon 250 bin.. 3,5 milyon deyiniz...

Bitmedi daha, vergi vermez bu patron, kazanç vergisi filân, daima **«zarar»** gösterir.

Ayrıca, kendisine tanınan kâğıt hakkını muntazaman SEKA'dan çeker, karaborsadan piyasaya sürer. Bunun için piyasa dalgalanmaları dikkate alınırsa kesin birşey söylenemez, ama patrona kazandırdığı azından yarım milyondur.

Tek cümle ile hülâsa edelim, yanında bifiil çalıştırdığı 4-5 elemanın alın terini ve devleti sömürerek bugün en tûfeyli adı-sanı bilinmez gazetenin sahibi olan kimse, yılda cebine net 4 milyon koyar. Bunun 1 milyonunu kendisine **«kaz»** ikram eden üçkağıtçılığını kitabına uyduran çoğu bürokrat ve muhasebeci çevrelere dağıtır, kalanı ile paşa paşa geçinir gider...

İşte basın hürriyeti budur!..

Basın Bayramını kutlayanlar da bunlar!..

Y. YALÇINER

TASAVVUF

Gönüle dâir

«HER ZAMAN GÖNÜLDEN GELEN ŞU SÖZLERİ UNUTMA; «EY İNSAN SEN BU BASİT İŞLER İÇİN Mİ YARATILDIN? NİÇİN HABİBİME HABİB OLMAK SIRRINI ARAŞTIRMADIN? BENİM GİZLİLİĞİM DE, AŞİKÂRLIĞIM DA SENDE İDİ. SEN SEVEN OLMAKTAN EVVEL SEVİLEN İDİN..»

NUSRET TUNA

SÖYLE bir düşündüm, sözleri ve yazıları üçe böldüm. Birisi havaî ve mânasız olanlardı. İki arkadaş karşılaşır, havanın yağmurundan, güneşinden, evdeki geçimsizlikten, komşulardan, sinemalardan ilh... bahsederler. Bunlar ağıza geldiği gibi söylenen, hıç bır şeye faidesi olmayan ruhsuz cevhersiz sözlerdi. Bunlara süflî dahi diyebiliriz.

İkincisi; aklın ve fikrin temas ettiği fenlere, sûret ilmine âid beşeri sözlerdi.

Üçüncüsü; Gönüle âid aşkı şerheden, yanıcı, yakıcı fakat ışıklı, feyizli, ibret ve hikmetli sözler ki, insan ağzına yakışan da bunlardı.

Bir nezleli, bir veremli ne kadar sakınmak istediğini belli etse de içinden konuşan bir kuvvet «ben oldum ya ben çekiyorum ya o da çeksin bu hastalığı da hâlimden anlasın» der gibi bir düşüncesi vardır.

Bendeniz de öyle; Gönlümü yakan aklımı başımdan alan bir ateş vardır. Civardaki dünyevî ve uhrevî bütün arzuları yakmış, nurlandırmıştır. Bu ateşi gönüllere aşılamakta kemâle gelenler, dünyasına doyanlar, ALLAH'ın gazabını ancak idrâk edip de korkanlar sevinsinler. Nâşad gönüller şâdiman olsun, yıpranmış akıllar yeniden hayat bulsun, ümitsizlik kapıları kapansın, geçmişi unutsun; feraha kavuşsunlar şu andan itibaren. «Geçen geçmiştir artık, ân-ı müstakbelse müphemdir, hayatından nasibin bir şu geçmek isteyen demdir.» diyen zât ne güzel söylemiştir.

Bir gün Nasreddin Hoca evindeki hindiyi almış, kuş pazarına gitmiş, satışa çıkarmış. Alış veriş dehşet, ufacık kuşlar yüzlerce liraya satılıyor. Birisi gelmiş, Hocaya sormuş; elindeki bu koca kuşun hüneri nedir? Demindenberi bakıyorum hiç ötmüyor. Hoca cevap vermiş, benim kuşum diğer kuşlar gibi ötmez, onun meziyeti susmasındadır. Çünkü daima düşünür, düşünmeyi tefekkürü sever. Geçmişi düşünür, konuşanlardan ibret alır, demiş. İnsanların da yıllarca okuma, öğrenme ve düşünme devreleri vardır. Bir gün gelir konuşurlar ve hikmetli sözler söylerler. Asıl mesele ecel gelmeden evvel düşünme devresi kemâle erse de konuşmağa aranmağa, saklamağa başlasalar.

Kalb kıracak, fağfurî gönül kâsesini çatlatacak sözleri sakın söyleme. Diriltici, uyarıcı hayat bahşedici sözleri söyle. Malûm ya gönül ve dimağ hazinelerinde ne cevherler vardır. Bu hazineleri ne kadar açıklamak isterdim. Gelin bunu söylemiyeyim, sözlerimin arasında zikrederim anlıyacağınızı ümid ederim. Fakat bu budur denmez. 250 gram et parçası olan dil dünyaya gulgûle verir. O hazinenin kapağıdır. Cennetin dört ırmağı oradan akar gibidir. Cehennemin katran ateşi oradan coşar gibidir. Diriltici nefhalar oradan doğar ve eser gibidir. Süt Irmağının menbağı orasıdır, ilme misâldir. Âb-ı hayat oradan fışkırır, ölmez bir hayata nâil olur içenler. Bal şerbeti orada toplanmıştır.

Esrar-ı ilâhiyedir, temsilli, teşbihli, şifreli ve hikâyeli sözlerdir. Çünki; Köre kör, abdala abdal, cahile cahil, hattâ âlime de âlim denmez; o da yüzüne karşı metli ne diriltici sözler varmış» Öyle bir konuşmalı ki; kararı dinleyen versin. «Ben ne cahilmişim, daha bilmediğim ne hikmetli ne diriltici sözler varmış» desin.

Dördüncü Irmak da şaraptır. İlm-i ledun dedikleri bu mânevî ve lâhutî şarabın vereceği mestlik ve sarhoşluğuna beşerî varlık kolay kolay dayanmaz. Adetâ aklı öldürür de üstüne manevrasına çıkar «Ben O'yum» der. O da «Söyle ey sevgilim!» der. Sen ne söylersen söyle senin sırrı örtmen bile benim için makbüldür, ayni tasdik gibidir, sen ne söylersen söyle, ben böyle yakın imân istiyorum» der. Bu lâhutî mestlik halinde Peygamberimiz (S.A.V.) bile, «Bana bakan Hakkı görür, buyurmuştur.»

Yalnız bu dört büyük ırmağın bir husûsiyeti vardır. Şekilleri aynidir, diriltici nefhalardır, lâkin içenin, dinleyenin arzu ve idrâkine göre renge girer ve lezzet verir.

Beşinci ırmak da öldürücüdür, zehir gibidir. Ateş gibi yakıcıdır, fakat oldurucu ve kemâle erdiricidir de.. Cemâl ve Celâl tecellisinin tesirindendir. Lâkin «Cemalim Celâlimi kaplamıştır.» müjdesi, sabrı ve teemmülü gerektirmektedir.

Tevekkelli Peygamberimiz «korkmayın beni istediğiniz kadar methediniz, yüceltiniz, fakat olduğumdan aşağı söylemeyiniz» demiştir.

Sözlerim yakıcıdır, öyle satırlar vardır ki arasına bir kitap sığdırılır, bunlar Cennetin bal ırmağı gibidir de..

Bütün Cihân böyle bir ârif ve kâmil insanı yetiştirmek için vazifelidir. Cenabı Mevlânın «Âlemi senin için, seni de kendim için yarattım» buyurduğu sevgili Habibi ve Habibinde iştiyaklı aşk ve muhabbetle fâni olan bahtiyar kimseler içindir.

Sevgili kardeşlerim! Her zaman gönülden gelen şu sözleri unutma: «Ey insan sen bu basit işler için mi yaratıldın? Niçin Habibime Habib olmak sırrını araştırmadın? Benim gizliliğim de, aşikârlığım da sende idi. Sen seven olmaktan evvel sevilen idin.»

Texu G.m.b.H.

Ehli sünnet yayın kısmı

SEBİL YAYINEVİ'NE ÂİD BÜTÜN ESERLERİ VE

SELÂTİN-İ ÂLİ OSMAN

TABLOSUNU

ANCAK BİZDE

BULABİLİRSİNİZ

Adres : 8000 MÜNCHEN 40
Schleissheimer Str. 181/4
Tel. 089/3005338
3007855
Telex. 5/21 55 03

Ak Yıldız MENSUCAT

KİLİM ve BATTANİYELERİ

AHMET AKYILDIZ

MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad. Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL

☎ : 26 55 25

VL

VANLIOĞLU TİCARET
ARSA OFİSİ
MAHMUT VANLIOĞLU
Tel.21 02 60-25 71 74

Vanlıoğlu Ticaret Arsa Ofisi

Gaziosmanpaşa Arnavutköyü'nde tanamı 9.800 T.L. 120 metrekarelik arsalar

NOT : Cumartesi ve Pazar günleri saat 10.00'da servisimiz emrinizdedir.

ADRES/ Fatih, Malta Fevzipaşa Cad. No : 36 Tel : 21 02 60 İSTANBUL

OKUYUCU SESİ

Tenkide açık mısınız?

Sebil'in devamlı okuyucusuyum. Aboneyim. Elime gazetem geç geliyor. Bunun sebebi siz misiniz yoksa posta mı bilemiyorum ama, sık sık siz de şikâyet ettiğinize göre gecikmelerin mes'ulü posta olsa gerek. Ama hiç ehemmiyeti yok. Tabii benim açımdan yok, çünki ben bu dâvânın fisebilillah cihâdına talip bir kardeşinizim. Ne var ki, abone yapıp mukaddes davâmıza yeni yeni ısındırmaya çalıştığımız gafletteki kardeşlerimiz de mevcut. Onların ellerine gazetelerinin vaktinde ulaşmaması takdir edersiniz ki mahzur teşkil edebilir. Bu birrr..

Böyle mülâyim yazdığıma bakmayın, tiryakisi olduğum Sebil'imizin siz nâşirlerine kızdığım çok oluyor. Kardeş kardeşe kızar mı, kızar tabii, niçin kızar, kardeşini özünden çok sever de onun için kızar. Şimdi onları yazacağım. Ama yazmadan evvel, tenkide açık mısınız onu söyleyin. Nasıl söyleyeceksiniz bunu, eğer tenkide açık iseniz mektubumu neşretmekle.. Bu kadar basit... Şimdi ben tenkide açık olduğunuzu kabûl ve neşredeceğinizi ümid ederek yazıyorum.

Bilesiniz ki, dikkatli bir okuyucu kitleniz var. Bunlar yazdıklarınızın satır aralarını dahi okuyorlar. Birtakım mecburiyetler dolayısıyla «anlayın işte..» der gibi yazdıklarınızı anlıyorlar elbette. Amma, bu «anlayın işte..» ler fazla yer işgâl edince can sıkıcı oluyor. Ne bileyim bizlerin nazarında sizler birer Zaloğlu Rüstem gibisiniz. Pervâsız kimselersiniz.. Hani şöyle azıcık da olsa sizlerden pes perdeden ses çıktı mı, teessüre kapılıyoruz. Bağırın hakikati, avaz avaz bağırın.. Allah gayretinizi zayi ettirmez. Ne var ki, ölçüyü de kaçırmayın.. Hakikati tebliğ haykırışı ile, öfkeyle terter tepinmeyi birbirinden ayırın. Biz terter tepinen değil, yüreklice hakikati haykıran kalem erbabı istiyoruz. «İman dâvâsının yalın kılıcı» derken sizin kastınız da bu değil mi?..

Diğer bir husus: Kuzum lütfen söyler misiniz, şu baskı tekniğinin bu kadar tekâmül ettiği devirde siz, Sebil'imizin muhteva dolu sahifelerinin çamur gibi bir baskı ile çıkmasını içinize nasıl sindirebiliyorsunuz?.. Neşredilen vesikaların, resimlerin çar-çur olduğunun farkında değil misiniz?.. Müslüman ince bir zevk sahibidir, zevk-ü safa değil. Yaptığı işte estetik vardır, nefaset vardır, zerafet vardır. İstanbuldasınız, o güzelim zarif minâreler, kitâbeler sizin kimin nesli olduğunuzu hatırlatmıyor mu?..

Sebilimizi güzel, en güzel, en mükemmel şekilde istiyoruz vesselâm...

Kerem Yalçıntuğ/ERZURUM

Yurt dışındaki işçilerimiz için âcil tedbirler

ALİ GÂLİP DOĞAN — **Hak - İş Temsilcisi**

21 Haziran 1977 tarihinde Almanya İslam Cemiyeti ve Millî görüş cemiyetlerinin daveti üzerine Almanyaya Konferans ve vaaz vermeye gittim. Aynı zamanda Hak-İş Konfederasyonu Konya Temsilcisi olduğum için, işçi kardeşlerimin dertleriyle yakınen ilgilendim. Dönüşte bunu maddeler halinde kendi parlamenterlerimize verdim. Hassaten Şener Bey'den bu hususta kanun teklifi hazırlamasını rica ettim. İnşallah pek kısa zamanda kardeşlerimizin dertleriyle yakınen ilgilenecekler. Bunları gazeteniz vasıtasiyle kardeşlermize duyurmak istiyorum!.

1 — İşçilerimizin serbest dolaşmalarının sağlanması.

2 — Gümrüklerde insanca muamele yapılması. Türk Hava Yollarının daha disiplinli çalışması ve personelinin yolculara iyi muamele yapması.

3 — Almanya'daki işçi çocukları için ödenen çocuk parasının aynı şekilde Türkiye'deki çocuklar için de ödenmesi. Bu çok önemli bir mesele. Alman hükümeti farklı çocuk zammı ödeyerek Türkiye'deki çocukların Almanyaya gelmesini teşvik ediyorlar. Böylece işçilerin kazancının büyük bir kısmını orada bırakmak ve Türk çocuklarını Alman eğitimi ile zehirlemek gayesini güdüyorlar.

3 — Türk çocukları için yatılı bölge okulları açmak. Ve çocukların manevi eğitimini sağlamak. Bunu yapmak için İlahiyat fakültesi ve İslâm Enstitüsü mezunlarının öğretmen olarak gelmesi lâzım. Bu mevzu ekmek su kadar önemli ve zarurî bir ihtiyaçtır.

4 — Seyyar vaizler, kültürlü din adamlarının gönderilmesi. Almanya'da bir çok işçi kardeşlerimizi bazı liyakatsız kimseler camiden ve dinden soğutuyorlar. Bunun önlenmesi ve din adına işlenen bu cinayete son verilmesi lâzım. Bunun için de Diyanet İşlerimiz, ehliyetli inançlı bir kadroyu sür'âtle Almanya'ya en kısa zamanda sevk etmelidir.

5 — Yaz tatillerinde Kur'an kursu öğretmenlerinin gönderilmesi.

6 — Emeklilik yaş haddinin Türkiye'de olduğu gibi 55 yaşına indirilmesi.

7 — Ağır ve yıpratıcı işlerde çalışanlara yıpranma zammı ve yılda 8 haftalık izin verilmesi.

9 — Emeklilik ve sigorta pirimlerinin en kolay yoldan ve istenildiğinde alınabilmesi. Bu da önemli çünkü, Alman hükümeti emeklilik ve sigorta paralarını ödemede çok güçlük çıkartıyor. Dört beş sene bu paraları kullanıyor. İşçilerimiz mağdur ediliyor.

10 — Türkiye'den giden «Merkez Bankasına yatıracağım» veya gayrı resmi memurları işçilerden hile yoluyla paraları alıp, «Merkez Bankasına yatıracam» diyor ve Alman Merkez Bankasına yatırıyor, Almanyadan aldığı bu pirimle temsil ettiği Türk Devletini zarara sokuyor. Bunun en kısa zamanda Devlet İşçi ve Sanâyi Yatırım Bankası'nın Avrupa şubesinin açılması, hisse senetlerinin piyasaya sürülmesi. Avrupa'ya birçok sanayici ve yatırımcıyım diyenler geliyor. İşçiler hiç olmassa Türkiye kalkınsın bir fabrika kurulsun diye buralara katılıyorlar. Ne hazindir. ki, bunların pek çoğu vurguncu ve soyguncu oluyor. Devletin bu banka vasıtasiyle hem paralarımızı Alman Bankalarından çekmesi ve hem de bu sahtekâr insanların elinden işçiyi kurtarması gerekiyor

Bütün bunlar imanlı, vefakâr, çalışkan, namuslu, necip Türk işçisinin dilek ve temennileridir. Biz gerçek işçi temsilcisiyiz. Türkiyede 50 yıldır temsil edilmeyen bir zihniyeti getiriyoruz. Bunun adı Hak - İş'tir. İnşallah kısa zamanda güçlenip, «işçinin hakkını, alnının teri kurumadan alacağız.» Dikkat edin «işçinin emeğini değil, hakkını» alacağız. Bu bir sendikal mücadeleden başka bir fazilet mücadelesidir. Öyleyse fazilet mücadelesi tesanüt içinde, müştereken verilir. Bu mücadelenin başarıya ulaşmasını yüce mevlâdan niyaz ediyoruz.

Eğirdir Örme Sanayii
Anadolu Pasajı Nu: 18
Mahmutpaşa İST.
Merkez: 28 54 96

OTO MAZOT
BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ
Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel.: 47 14 64 İSTANBUL

İslâm yazısına dair

HÜSN-İ HATT

5

MUSTAFA FATİH

Hakikat meydanda iken, yine de ve bilhassa Türkiye'deki Harf İnkılâb'ından sonra İslâm Yazısı'ndan ısrarla «Arab Yazısı» diye bahsolunmuştur. Şüphesiz bunda, inkılâbçıların İslâm Yazısını sanki öz kültürümüzün değilmiş de bir başka kültürün vasıtasıymış gibi gösterme ve binnetice ona revâ gördükleri hareketin benimsenmesini sağlayabilmek gayreti mevcudtur, denilebilir. Nitekim, İslâm Yazısı yerine ikâme edilmek istenen hurufdan için de «Lâtin Alfabesi» demekten dikkatle sakınanlar ve «Türk Alfabesi» tabirini kullananlar da onlardır. Halbuki, mes'ele gayet vâzıhdır: İstenmeyen ilân olunan İslâm Yazısı gerçekte Arab Yazısı değildir; böyle bir sıfatla anılması onun cihânşümûl mahiyetini rencide etmek olur. İthâl olunan ise Türk Alfabesi değil, Lâtin Alfabesi'dir. Eğer bir Türk Alfabesi'nden bahsetmek icâbetse belki, Orhun Kitâbelerinde yer alan ve «Uygur Yazısı» diye mâruf olan yazıleri sürülebilir. Bu yazı çeşidinin ise, millî kültürümüzle bugün bir ufacık risâle ile olsun irtibatı mevcud değildir.

Doğrudan doğruya İslâm Yazısı'nı inkâr ve onu kültür yapımızdan kovma hareketinin yanı sıra bazı kimseler de «terkibçi» bir yol takib ederek bahsi geçtiğinde «İslâm - Arab Yazısı» demeyi tercih etmişlerdir. (1) İslâm Yazısı'nın Arablara aid olduğuna aid delil ise bunların hemen tamamında aynı cahilliye devri rivayetlerine dayanmaktadır. Ve hemen hepsi de İslâmiyetin zuhurundan bir asır kadar zaman evvelini kurcalamaktadırlar. Taşköprîzâde ve diğer bazı müellifler ise bu devrin yazı bakımından ne mertebede bulunduğunu açıklıkla kaydetmişlerdir. Öyle ki, İslâm'ın zuhuru esnasında Mekke'de yazı bilenler isim isim bellidir. Hattâ bunlar arasında sadece dört kişi de ayrıca İbranî Yazısı'nı bilmekteydi. Es'ad ibn-i Zerrâre, Münzir ibn-i Amr, Ubeyy ibn-i Kaab ve Zeyd ibn-i Sâbit (2). Mekke'de yazı bilenlerin sayısını Mevlevî 15 - 20 arasında gösterirken, Belâzüri kesin rakkam vermektedir. O'na göre bunlar sadece 17 kişiden ibarettir (3).

Buna rağmen, yazının arablar arasında «asîl tabaka ve tüccar sınıfına münhasır» olduğu iddiaları tekrar edilmiştir. Herhalde bu dahi bir tenakuzu işaretler; hakikaten bu asillerin ve tüccarların da adı malûm yazı bilenlerden veya çok çok 40 - 50 kişiden ibaret olduğunu kabûl etmek garip bir netice olacaktır. Hülâsa, Arabistan'da yazının bilindiğine dair birtakım işaretler mevcud olmakla birlikte, bu yazının tekâmül etmiş ve ahalînin pekçoğu tarafından malûm bir yazı olduğunu söylemek mümkün değildir. Menşei rivayetlere dayalı bir avuç kimsenin bildiği yazı bahis mevzudur. Böyle bir yazı için ise «Arab Yazısı» ifadesini kullanmak hakikati aksettirmekten çok uzaktır.

«Fakat, ahlâkî ve ictimaî bir tereddi muhiti olan Arabistanda, pek az zaman zarfında yeni bir ideolojiye müstenid bir Arab vahdeti temin eden İslâmiyetin zuhur ve sür'atle inkişafı, [illegible] ve ayni sür'atle inkişafını [illegible] olmuştur. Hazreti Peygamber, teşkilâtçı ve kuvvetli bir devlet reisi sıfatile dinini yaymak ve yakın - uzak kavimleri saneağı altında toplamak için sarfettiği gayret arasında muhabereye bilhassa fazla kıymet vermiş; vahy kâtiblerile birlikte başka kâtibler de istihdam etmiştir. İrtihalini müteakib hasıl olan teşettüt, eshabın güzideleri tarafından hallolunduktan sonra dinin devlet hududlarile birlikte vü'sat kazanması, yeni bir takım mes'elelerin tevellüdünü intac etmiş; binaenaleyh hükümleri ile amel edilen Kur'anın bir an evvel zabtı, sadırlardan satırlara intikali zarureti baş göstermiştir. Tam siyasî bir teşekkül halinde teazzi eden ve hududları genişleyen bu ilk İslâm devletinde vahdeti temin için, vilâyetleri idare edenlerle merkez arasındaki münasebetlerde yazılı muhaberat, en büyük vazifeyi ifa etmiş ve bu suretle yazı, bir taraftan Kur'anın muhafızı, diğer taraftan da devlet nizamının âmili olmuştur.» (4).

Merhum Yazır, temas ettiğimiz cahilliye devri rivayetlerini kasıdla «Arab Yazısı tâbiri birinci safhası i'tibariyle ve sağdan sola yazılması bakımından doğru olsa bile, ikinci safhada, cihana yayılan rolü, çeşidlenmesi, tekâmülü ve estetik değeri bakımından İslâm Yazısı demek icab eder.» derken galiba bu mevzuu kesinlikle münakaşa edilmekten kurtarmış ve hakikati dile getirmiştir (5).

Sadece şu hâdise bile yazının İslâm ile nasıl canlandığının kâfi delili olsa gerektir: İslâm'ın zuhuruna kadar Mekke'de yazı bilenlerin sayısı 17 iken, Kur'an'ın Nûru ile ilk anda 27 kişi O'nu kitabete memur edilmişlerdi (6). Bu ashab-ı güzîn ad ad bilinmektedir ki, şunlardı:

«Ebû Bekr, - Ömer, - Osman, - Ali - Zübeyr ibn'i Avâm, - Âmir İbn-i Fehr, - Âs evlâdından - Hâlid, - Eban, Saîd, - Abdullah Erkam, - Hanzalat ibn-i Rebî, - Übeyy ibn-i Kâ'b, - Sâbit ibn-i Kays İbn-i Şemmâs, - Şurahbil İbni - i Hasene, - Mugayret ibn-i Şa'be, - Abdullah ibn - i Zeyd, - Cüheym ibn - i Salt, - Hâlid ibn-i Velîd, Alâ' ibn-i Hadramî, - Amr ibn-i Âs, - Abdullah ibn-i Ruvâha, - Muhammed ibn - i Mesleme, - Abdullah ibn-i Abdullah ibn-i Übey, - İbni Mes'ûd, - Muaykib ibn-i Ebî Fâtıma, Zeyd ibn-i Sâbit, - Muâviyet ibn-i Ebî Süfyan». (7)

---

(1) Rıfkı Melûl Meriç, Türk Tezyinî Sanatları, sh. 45, İstanbul - 1937. Meriç kitabının bir yerinde bu ibareyi kullanmakta devamla yine «Arab Yazısı» demeyi tercih etmektedir. Burada hemen işaret etmeliyiz ki, İslâm Yazısı'nın nesiller arasında unutulmaması ve sevilmesi hususunda mümkün olan gayreti gösteren nice hakşinas müellifler de zaman zaman «Arab Yazısı» diyerek, bu azîm yanlışlığın yer bulmasında ve kök salmasında maalesef vesile olmuşlardır.

(2) Belâzürî ve Taşköprîzâde'den naklen, Meriç, a.g.e., sh. 52

(3) Meriç, a.g.e., sh. 52

(4) Meriç, a.g.e., sh. 53-54

(5) Yazır, a.g.e., sh. 68

(6) Medeniyyeti İslâmiyye Târihi'nde «20 kisiyi geçmiyordu» ibaresi vardır. c. 3, sh. 100

(7) Kitab-ı İsrâk-ıt tevârih

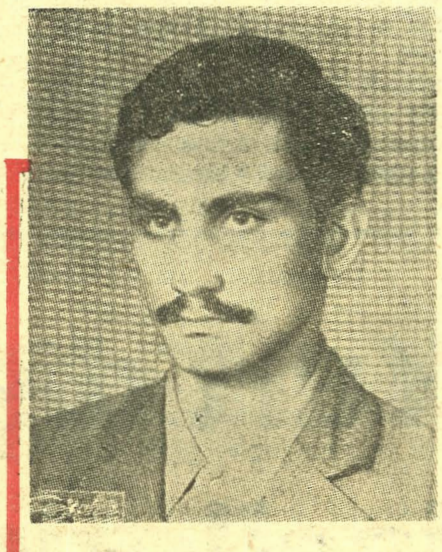

Hattat Yusuf Ergün

Gazetemiz Sebil'de bazı çalışmaları yer alan hattat kardeşimiz Yusuf Ergün'ün istifleri büyük alâka toplamış bulunmaktadır. Yüksek İslâm Enstitüsü talebesi olan Yusuf Ergün'ün, bugün âdeta unutulmaya terkedilmiş olan hatt sanatımıza karşı olan kaabiliyet ve cehdini istiflerinden müşahede edenler, onun ileride büyük bir sanatkâr olacağını ifade etmektedirler. Bu sayımızda yukarıda görülen Hadis-i Şerif istifini sunduğumuz Yusuf Ergün'le, onu okuyucularımıza daha yakından tanıtmak için bir konuşma yaptık ve kendisinden hâl tercümesini rica ettik. Ergün şöyle dedi:

«1956 yılında Erzincan'da doğdum. İlk mektebi, İmam Hatibin Orta ve Lise kısmını Erzincanda bitirdim. İmam - Hatip Lisesini bitirdikten sonra bir sene ara ile bir lutfu ilahî olarak bu sene İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsünü kazanabildim. Elan Enstitünün 1. sınıfına devam etmekteyim.

Hat sanatına olan merakım İmam-Hatip Okulunun 3. sınıfında başlar. Bir gün Arapça dersinde her zaman kendisini şükranla yâd ettiğim ALİ NAR hocam sınıfa İbnûl Emin Mahmud Kemal İnal'ın SON HATTATLAR isimli kitabını getirdi. Hat sanatının inceliklerinden bahsettikten sonra, içinden bazı hat nümûneleri gösterdi ve hat üzerinde çalışmamız için tavsiyede bulundu. İşte bende, o anda yazıya karşı bir kara sevda peyda oldu.

Bir müddet sonra hatta karşı olan bu merakım bazı sebepler vesilesiyle yok olup gitti. Şehrimizin Bakır El Sanatları meşhurdur. Sonra bu sanata heves ettim ve öğrendim. Bakır levhalar üzerine Kur'an yazılarını güzel ve hatasız nakşedebilmek için epeyce bir fasıladan sonra tekrar yazıya başladım. Bu şekilde İmam-Hatip Lisesini bitirinceye kadar hocasız olarak kendi kendime çeşitli yazıları taklid etmek suretiyle çalıştım.

Ve nihayet 1976 yılının ocağında İstanbul'a gelip Üstad Hattat Hamid Aytaç Hocadan meşk etmeye başladım, ve halen devam etmekteyim. ALLAH (C.C.) sa'yini meşkur etsin ve bu sanatı devam ettirmesi için kendisine uzun ömürler versin. (AMİN.)

Çalışmak bizden, Tevfik ALLAH'tandır.»

LAVRENS'in GİZLİ HAYATI

Sebil Yayınevi P.K.808 Istanbul

okuyucularımıza...

★ **Mehmet Zeki Çanur/TİREBOLU:** Abone bedelini göndermediğiniz için üzülmeyin. Biz gazetenizi göndereceğiz. Eliniz ne zaman imkân verirse o zaman abonenizi yenilersiniz. Selâmlar.

★ **Muzaffer Ölekli/İZMİR:** Abone müddetiniz 79. sayı itibariyle bitmiş bulunuyor. Bilginize sunarız. Selâmlar..

★ **Ahmed Sarıalioğlu/OF:** MSP Meb'usları hakkında çıkarılan o söylentiler, dedikodular külliyen yalandır. Selâmlar..

★ **Nevzat Paluoğlu/MALATYA:** Abone müddetiniz 72. sayımızda sona ermiştir. Selâmlar.

★ **Dr. Zekâi Yaylalı/ERZURUM:** Evvelâ geçmiş olsun dileklerimizi, bu kadar zaman geç kalmış olmamıza rağmen kabul buyurunuz. Yılmaz Bey hassaten selâm etmektedirler. Eksik sayılarınızı bir iki satırla bildirirseniz, cilt kapaklarıyla birlikte hemen gönderebiliriz. Abone müddetiniz ise 52. sayı itibariyle son bulmuş. Tekrar selâm, sıhhat âfiyet ve selâmet niyâz ederiz.

★ **Ali Üztürk/FRANSA:** Yıllık abone bedeli olan 50 Alman Markını (veya mukabil Frangı) gazetemizde adı ve adresi yazılı Almanya Temsilcimize göndermeniz kâfidir. Selâmlar..

★ **Mehmed Şeftalici/MALATYA:** Abone müddetiniz 104. sayımıza kadar devam edecektir. Selâmlar..

★ **Halil Kalkan/BAYRAMPAŞA:** İmkânsızlık vesilesiyle ödeyemediğiniz abone borcu yüzünden gazetenizi kesecek değiliz. İmkân olduğu bir vakitte borcunuzu eda edersiniz, selâmlar..

★ **Hüseyin Çetin/ALMANYA:** Çetin Altan, Behice Boran ve Nazım Hikmet arasında bir akrabalık yok. Ancak, bunlar arasında Moskovaca pek makbûl addedilen zihniyet akrabalığı olduğu muhakkak. Nesebini ne araştırıyorsunuz, kafa aynı kafa, bu yetmez mi?.. Selâmlar..

★ **Hüseyin Çınar/ARHAVİ:** Abone ettiğiniz kimselerin isimlerini bize bildirmeniz lâzım. Ki o zaman gereken muameleyi yapabilelim. Selâmlar..

★ **Fahri Kaya/İZMİR.** Kendinizi yıpratmayın. Yok yere üzülmeyin. Sabırlı olun. Elbette müslümanların da nelere muktedir olduklarını bir gün bu düzen anlayacaktır. Selâmlar..

★ **Salih Ballım/SİLVAN:** Eksik sayılarınız gönderildi. Diğer arzularınız da yerine getirildi. Gayretlerinize teşekkür ederiz.. Selâmlar..

★ **Tayyip Yılmaz/ESPİYE:** Abone kaydınızı yaptık. Posta Çeki 97 446'ya 100 lira yatırınız kâfi. MSP'ye «Yeşil Komünist» diye iftira atanlar, aslında mason çevrelerinin hizmetinde olan riyâkâr, namazsız-niyâzsız sözde müslümanlardır. Ne mel'un olduklarını son seçimler esnasında göstermişlerdir. Allah cümlesini ıslâh etsin. Amin. Selâmlar..

★ **Mustafa Korkmaz/SİVAS:** Bize abone olarak borcunuz 72. sayıdan itibaren başlamıştır. Yeni devre için 100 lira havale etmeniz (Posta Çeki ile) kâfidir. Selâmlar..

★ **Abdurrahman Pancar/ÇUMRA:** Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Selâmlar...

★ **Sezgin Baş/AYDIN:** Abone müddetiniz 92. sayımızda son buluyor. Selâmlar..

★ **Mehmed Almaz/ANAMUR:** Posta Çeki sadece size değil, bilâistisna bütün abonelerimize gönderilmiştir. Sizin abone müddetiniz bitmediğine göre para göndermeniz icâbetmemektedir. Selâmlar..

★ **BOZDOĞAN DİN GÖREVLİLERİ YARDIMLAŞMA DERNEĞİ:** Abone müddetiniz 104. sayımız itibariyle son bulmaktadır. Buna rağmen illâ abonemizi kesin derseniz ne âlâ, yoksa gezeteniz muntazaman gönderilmeye devam edecektir. Selâmlar

★ **Cevdet ArapoğluYARIMCA:** Verdiğiniz adreste şehir ismi unutulmuş. Bu sebeple adres değişikliğini yapamadık. Selâmlar...

başyazı

(Baştarafı 3. Sayfamızda)

kesilmişken, bu yıl aynı, meddah uslûbun yeniden hortlatılmaya çalışılması bu gayretin —hiç şüphesiz semere vermeyecek olan— kısır bir mahsûlüdür. Ancak hâlâ Lozan'ı müdafaa etmek ve geçen pazar akşamı televizyonda İnönü'yü hortlatırcasına— konuşturarak bu muâhedenin elli küsur yıl taraflarca benimsenip devam ettirilmesini müstesna bir talih olarak ilân etmenin, bugünkü Türk — Yunan mücâdelesine verdiği büyük zarar dikkatlerden kaçırılmaktadır.

Halbuki Lozan, Yunanistan'a hakkından fazlasını verdiği cihetle onun tâdilini istemek sâdece bize düşerdi. Böyleyken bizi idâre edenler elli yıldan beri Lozan'la sağlanan garplılaşma hamlelerini bir iman umdesi olarak benimsemiş bulunduklarından Lozan'la mâruz kaldığımız kayıpları unutmak yolunu tutmuşlardır. Ancak bu idâreciler, yeni şartlarının zorlamasıyla, Yunanistan'dan o'nun Lozan'a dayanarak gasbetmiş olduğu haklarımızın bir kısmını, geri almak istikâmetinde efkâr-ı umûmiyece —âdeta— mes'elelerin üzerine itilmektedirler. Fakat Lozan'ın gerçeklerini teşhis edebilmek gibi asgari vatanseverlik ve münevverlik şartını yerine getirememiş bulunmalarından dolayı da Türk - Yunan münâsebetlerinde beklenen başarıyı bir türlü elde edememektedirler.

Şu hale nazaran, evvelâ Türk Hâriciyesi, sonra da bütün bir münevver efkâr-ı umûmiye, Lozan'ın acı gerçeklerini doğru olarak teşhis dirâyetini göstermedikçe onlardan, Lozan'la mâruz kalmış bulunduğumuz kayıpların telâfisi istikâmetinde sadre şifa bir hizmet beklemek beyhûdedir.

Hâl böyle iken, onlar hâlâ daha bir taraftan Lozan methiyelerine devam edip diğer araftan da O'nun Yunanlılara sağladığı bir takım avantajları geri almak tavrı içinde bulunmaktaki ezadı kavrayamamış gözükmekte veyahud da bunu Lozan'la sağlanan garplılaşma hamlesi'nin hatırı için görmemezlikten gelmek bedbahtlığından kurtulamadıkça başta Türk - Yunan ihtilâfları olmak üzere hepsi de beynelmilel vasfı hâiz bütün milli dert ve dâvâlarımızın halline imkân yoktur. O halde, önce Türk Hâriciyesinin sonra da bütün münevverlerimizin ilk hedefi bu tezaddan kurtulmak üzere «Lozan'ın gerçeğini teşhis edebilmek» olmalıdır.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsi, edeb tarihî gazete ● Yıl: 2, Sayı : 83
fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER
İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical, Political and Literary Weekly.
P.O. BOX: 808
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ — Hasan DAMAR 33 Braunschweig Ekbert Str. 24 ● Postscheckonto nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

TUĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

HİSAR
mensucat
Döşemelik ve Perdelik
kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 - 22 12 32

KOALİSYON PROTOKOLU

5 Haziran seçimlerinin hemen akabinde, Reisicumhur, CHP lideri Ecevit'e hükûmeti kurma vazifesini vermişti. Ecevit, vazifeyi alır almaz verdiği beyanatta **«Hükûmeti CHP'nin tek başına kuracağını, MSP'nin de dışarıdan desteğini isteyebileceğini»** söylemişti. Bu haberin ertesi günü MSP lideri Prof. Erbakan bir basın toplantısı yapıyor ve **«MSP'nin asla CHP ile koalisyon kurmayacağını ve destek de olmayacağını»** açıklıyor ve şöyle diyordu: **«Demokratik kaideler dışında kimsenin hükûmet kurmaya gücü yetmeyecektir. Hükûmet bu masada kurulacaktır...»**

Erbakan, **«Hükûmet bu masada kurulacaktır»** derken aynı zamanda yumruğunu da masaya vurmuştu. Nitekim, aradan günler geçti, Ecevit'in teşebbüsü bilinen hüsranla neticelendi. Bu defa hükûmet kurma vazifesi AP lideri Demirel'e verildi. Demirel vazifeyi alınca Erbakan'ın yanına gitti. Çalışmalar başladı. Nihayet, Erbakan'ın sözü gerçekleşti ve onun bulunduğu masada hükûmet düğümü çözüldü.

Böylece AP-MSP-MHP Koalisyonu kurulmakla kalınmıyor, öteden beri «en uzlaşılmaz» diye ilân olunan MSP, iç ve dış düşmanlarının bütün gayretlerine rağmen bir kere daha iktidardaki yerini alıyordu. Hem de hazırlanan Koalisyon Protokolüne **«Millî Görüş»**ün damgasını basarak, 1973'den sonra kurulan koalisyon hükûmetlerinden daha da güçlü olarak...

Erbakan'ın **«Millî Görüş-Liberal Görüş Koalisyonu»** kısaca (ML-K) şeklinde ifade ettiği yeni hükûmet açıkladığı koalisyon protokolünde hülâsa olarak, ana başlıklar halinde efkâr-ı umumiyeye görüşlerini şöyle sıralıyordu:

★ Devleti tahribe yönelen iç ve dış tehlikelere karşı bütün tedbirler alınacaktır.

★ Hürriyetçi demokratik rejimin, can ve mal güvenliğinin bekçisi emniyet kuvvetlerinin günün şartlarına uydurulması sağlanacaktır.

★ Rejimi yıkma mahiyetindeki anarşi ve şiddet hâdiselerinin önlenmesinde müessir tedbirler alınacaktır.

★ Devlet otoritesini korumada vazife ve mes'uliyet yüklenmiş bütün anayasa müesseselerinin devleti ve rejimi koruma hedefine birleşerek anlayış ve davranış beraberliği yapmaları zaruridir.

★ Demokratik hukuk devleti anlayışı içinde bütün mevzuat tatbik olunacak, boşlukların doldurulması rinde gereksiz muâmeleler kaldırılacaktır.

★ Siyasi istikrarın korunabildiği sürece süratli bir kalkınmaya ulaşılabileceği açıktır.

★ İşsizlik ve fukarelıkla mücadele edilecektir.

★ Manevi ve maddi kalkınma hedeflerine ulaşılırken her vatandaşın bütün nimetlerden faydalanması ve sosyal güvenliğe kavuşturulması sağlanacaktır.

★ Vatandaş devlet münasebetlerinde gereksiz muâmeleler kaldırılacaktır.

★ Kalkınmayı hızlandıracak her türlü teşvik tedbiri alınacaktır.

★ Din ve vicdan hürriyetinin tam ve kâmil mânâda kullanılması için Ceza Kanunu'nun 163. maddesi tâdil edilecektir.

★ Rüşvet irtikâp ve sûistimalle mücadele edilecektir.

★ Adalet dağılımının süratle birlikte âdil olması da sağlanacaktır.

★ Seçim işbirliği kanunu çıkarılacaktır.

★ 18 yaşa oy hakkı tanınacaktır.

★ TRT'nin tarafsızlığı ve millîliği sağlanacaktır.

★ Maârifte milliliğe önem verilecek, can güvenliği sağlanacak, ideolojik akımlar bertaraf edilecek, üniversite giriş imtihanları ıslah edilecek, İslâm Enstitüleri Akademi haline getirilecek, İmam Hatip Lisesi ve diğer mesleki lise mezunu talebelerin meseleleri halledilecektir.

★ Mülkiyet hakkına saygı gösterecek bir anlayış içinde milli kalkınma modeli tatbik olunacaktır.

★ Enflasyonla mücadele edilecektir.

★ Gelir seviyesi yetersiz ailelere devlet yardımı sağlanacak, dar gelirlilerin vergi yükü kademeli olarak hafifletilecektir.

★ Yüksek faiz tatbikatına son verilecek, Faizsiz kredi tatbiki geliştirilecek, köylüye, esnafa ve mesken edinecek vatandaşa daha çok kredi tahsis edilecektir.

★ İstimlâklerde mülkiyet hakkını zedeleyen hususlar kaldırılacaktır.

★ Fertler ve aileler arasında olduğu kadar bölgelerarası denge de sağlanacaktır.

★ Hızlı sanayileşmeyi engelleyen her türlü hukuki ve malî mevzuat islah edilecektir.

★ Köy hizmetleri kanunu çıkarılacak, cami, yol su, elektrik faaliyetlerne hız verilecektir.

★ Umumî Sağlık Sigortası gerçekleştirilecektir.

★ Mal darlığı çekilmemesi için milli stok siyaseti tatbik olunacaktır.

★ Ev hizmetlerinde çalışanlar sigorta şumûlüne alınacak eski ve yeni emekli arasındaki fark kaldırılacak, işçi-memur ayırımı halledilecektir.

★ Askerlik süresi kısaltılacaktır.

★ Ölçüsüz kira artışları önlenecek, millî bir mesken plânı yapılacaktır.

★ Millî Harb Sanayii gerçekleştirilecektir.

★ Yeralfı kömür işletmeleri gibi işyerlerinde çalışanların emeklilik süresi 20 yıla indirilecektir.

★ Bir taraftan her aileyi sıcak bir yuvaya kavuşturma tedbirleri alınırken, diğer taraftan belli şartlarda bir İmar affı çıkarılacaktır.

★ Kaçakçılığı önleyici kanuni tedbirlerin yanı sıra, belli merkezlerde serbest pazarlar kurarak ekonomik tedbirler alınacaktır.

★ Dost ve kardeş Müslüman ülkelerle olan münasebetlerimizi bilhassa sanayi ve teknoloji alanında geliştirerek daha güçlü bağlantılar kuracağız.

★ Yunanistan ile aramızda ihtilaflı bulunan bütün meselelerin müzakere yoluyla halledilmesine çalışılacaktır.

★ Kıbrıs'ta iki bölgeli ve iki toplumlu bağımsız bir federal devletin varlık kazanması için gereken her türlü çaba ve iyi niyet gösterilmesine devam edilecektir.

NOT : Yandaki klişede gördüğünüz asâletsiz kelimeler bize âid olmayıp, resmi metinde aynen geçtiği için muhafaza edilmiş ve tırnak içinde verilmiştir. Maâlesef Muhafazakâr insanlar bile şu lisan mes'elesinde hatadan salim olamıyorlar.

«Vicdan hürriyetini tam sağlamak için TCK'nın 163. maddesi ile vicdan ve toplanma hürriyetinin korunmasıyla ilgili kanunu Anayasa'nın ışığı altında yeniden düzenleyeceğiz»

- «Ahlâk, edep, haya dışı müstehcen yayınlarla mücadele edeceğiz»
- «TRT yayınları millî ve tarafsız olacaktır»
- «Dış kaynaklardan beslenen ideolojik mihraklar, komünist dikta rejimi kurma arzusu içindedirler»
- «Müslüman ülkelerle sanayi ve teknoloji işbirliği geliştirilecektir»
- «Dış ülkelerde yaşayan soydaşlarımızın insanî ve kültürel sorunları ile ilgilenilecektir»
- «AET ilişkileri, millî sanayimizin geliştirilmesine ve güçlenmesine hizmet edecek, ihracatımıza pazar sağlayacak, millî menfaatlerimizi koruyacak biçimde düzenlenecektir»
- «Yunanistan'la aramızda anlaşmazlık bulunan tüm sorunların görüşme yoluyla halledilmesine çalışılacaktır»
- « İmar affı çıkarılacaktır »
- « Kira artışlarını önlemek için yeni düzenleme getirilecektir »
- « Değer pahası peşin ödenmedikçe kimsenin malı kamulaştırılmayacaktır. »
- « Vergi adaleti sağlanacak, vergi muafiyeti bütün gelir gruplarına orantılı olarak teşmil edilecektir »
- « Üniversite giriş sınavları yeniden düzenlenecektir»
- «Öğrenim kuruluşlarında eğitim ve can güvenliği sağlanacaktır»
- «İmam-hatip lisesi mezunları, lise mezunları gibi üniversite sınavına girecektir»
- «İmam-hatip mezunları, ilkokullarda din ve ahlâk öğretmeni olacaktır»